

Bruxelles, den 14.3.2018
COM(2018) 135 final
2018/0063 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om kreditservicevirksomheder, kreditkøbere og realisering af sikkerhedsstillelse

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2018) 75 final} - {SWD(2018) 76 final}

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Dette forslag er en vigtig del af arbejdet med at styrke EU's Økonomiske og Monetære Union (ØMU). Et mere integreret finansielt system vil styrke ØMU'ens modstandsdygtighed over for negative chok ved at fremme privat risikodeling på tværs af grænser og samtidig reducere behovet for offentlig risikodeling. For at nå disse mål skal EU nu fuldføre bankunionen og indføre alle byggestenene til en kapitalmarkedsunion. Kommissionens meddelelse af 11. oktober 2017¹ baner vej for fuldførelse af bankunionen ved parallelt at fremme risikoreduktion og risikodeling som led i den køreplan for uddybning af ØMU'en, Kommissionen vedtog den 6. december 2017².

Håndtering af store beholdninger af misligholdte lån³ og en eventuel fremtidig akkumulering heraf er afgørende for at kunne fuldføre bankunionen. Dette vil reducere risiciene yderligere og gøre det muligt for bankerne at fokusere på udlån til virksomheder og borgere. Misligholdte lån er lån, hvor låntager ikke er i stand til at foretage planlagte betalinger til dækning af renter eller afdrag. Når betalingsfristen er overskredet med mere end 90 dage, eller det anses for usandsynligt, at låntager vil tilbagebetale lånet, klassificeres lånet som et misligholdt lån. Finanskrisen og den efterfølgende recession har ført til en mere udbredt manglende evne hos låntagerne til at tilbagebetale deres lån, da flere virksomheder og borgere har været konfronteret med vedvarende betalingsproblemer eller endda konkurs. Dette har især været tilfældet i medlemsstater, som har været konfronteret med langvarige perioder med lavkonjunktur. Som følge heraf og på grund af andre faktorer har mange banker konstateret en ophobning af misligholdte lån i deres regnskaber.

Store beholdninger af misligholdte lån kan hovedsageligt indvirke negativt på en banks resultater på to måder. For det første genererer misligholdte lån færre indtægter for en bank end ikke-misligholdte lån og reducerer dermed bankens rentabilitet og kan forårsage tab, som reducerer dens kapital. I de mest alvorlige tilfælde kan disse virkninger bringe en banks levedygtighed i fare med mulige konsekvenser for den finansielle stabilitet. For det andet lægger misligholdte lån i høj grad beslag på en banks ressourcer, både de menneskelige og de finansielle ressourcer. Dette reducerer bankens kapacitet til at yde lån, herunder til små og mellemstore virksomheder (SMV'er).

Foringede lånemuligheder påvirker især SMV'erne, eftersom de i langt større omfang end store virksomheder er afhængige af banklån, hvilket påvirker den økonomiske vækst og jobskabelsen. Banklån er ofte alt for dyre, og omfanget af bankernes långivning til SMV'er er blevet alvorligt påvirket af finanskrisen i 2008, hvilket hindrer udviklingen af SMV'er og deres vækst.

¹ Meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om fuldførelse af bankunionen (COM(2017) 592 final af 11.10.2017).

² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet og Den Europæiske Centralbank - Yderligere skridt hen imod fuldførelsen af Europas Økonomiske og Monetære Union - en køreplan (COM(2017) 821 final af 6.12.2017).

³ Misligholdte lån er lån, hvor låntager ikke er i stand til at foretage planlagte betalinger til dækning af renter eller afdrag. Når betalingsfristen er overskredet med mere end 90 dage, eller det anses for usandsynligt, at låntager vil tilbagebetale lånet, klassificeres lånet som et misligholdt lån. (Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/227).

Veludviklede sekundære markeder for misligholdte lån er også en af byggestenene til en velfungerende kapitalmarkedsunion⁴. Et af de vigtigste mål med Kommissionens prioritering af kapitalmarkedsunionen er at skabe nye kilder til finansiering af EU's virksomheder, SMV'er og innovative højvækstvirksomheder i særdeleshed. Selv om projektet vedrørende kapitalmarkedsunionen fokuserer på at lette adgangen til og diversificere ikke-bankmæssig finansiering for virksomhederne i EU, anerkendes det også, at bankerne spiller en vigtig rolle for finansieringen af EU's økonomi. Derfor tager et af kapitalmarkedsunionens initiativer sigte på at forbedre bankernes evne til at yde lån til virksomheder, herunder ved at styrke deres evne til at realisere værdier fra sikkerhedsstillelse for lån.

Der skal tages højde for en situation med mange misligholdte lån ved en samlet tilgang. Selv om det primære ansvar for at tackle en situation med mange misligholdte lån fortsat ligger hos bankerne og medlemsstaterne⁵, er der også en klar EU-dimension ved det at mindske de aktuelle beholdninger af misligholdte lån samt at forhindre enhver overdreven ophobning af misligholdte lån i fremtiden i betragtning af de indbyrdes forbindelser i EU's banksystem og navnlig i euroområdet. Der er især betydelige potentielle afsmittende virkninger fra medlemsstater med mange misligholdte lån til EU's økonomi som helhed med konsekvenser for både den økonomiske vækst og den finansielle stabilitet.

For at afspejle denne EU-dimension og bygge videre på enigheden om, at der er behov for at fortsætte og udvide de initiativer, Kommissionen allerede har indledt, vedtog Rådet i juli 2017 en "Handlingsplan for behandling af misligholdte lån i Europa". I handlingsplanen skitseres der en samlet tilgang, der fokuserer på en kombination af komplementære politiske tiltag på fire områder: i) banktilsyn og -regulering, ii) reform af rammerne for rekonstruktion, insolvens og gældsinddrivelse, iii) udvikling af sekundære markeder for nødlidende aktiver og iv) fremme af en omstrukturering af banksystemet. Foranstaltninger på disse områder bør træffes på nationalt plan og på EU-plan, hvis det er relevant. Nogle foranstaltninger vil have en større virkning på bankernes risikovurdering ved lånets udstedelse, mens andre vil fremme hurtig anerkendelse og bedre forvaltning af misligholdte lån, og yderligere andre foranstaltninger vil øge markedsværdien af sådanne misligholdte lån. Disse foranstaltninger styrker hinanden gensidigt og vil ikke være tilstrækkeligt effektive, hvis de gennemføres isoleret.

Dette forslag udgør sammen med de andre foranstaltninger, som Kommissionen fremsætter forslag til i en samlet pakke vedrørende misligholdte lån, samt de foranstaltninger, der er truffet af den fælles tilsynsmekanisme (FTM) og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), de vigtigste dele af denne indsats. Ved at kombinere flere komplementære foranstaltninger medvirker Kommissionen til at skabe et passende klima for bankerne til at håndtere misligholdte lån på deres balancer og at mindske risikoen for fremtidig akkumulering af misligholdte lån.

Bankerne vil skulle afsætte tilstrækkelige midler, når nye lån misligholdes, hvilket vil skabe tilstrækkelige incitamenter til at løse problemet vedrørende misligholdte lån på et tidligt stadium og undgå for stor akkumulering af misligholdte lån.

⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget - Gennemførelse af kapitalmarkedsunionen senest i 2019 — nu skal fuldførelsen fremskyndes (COM(2018)114).

⁵ Kommissionen har konsekvent nævnt dette spørgsmål for de berørte medlemsstater inden for rammerne af det europæiske semester.

Hvis lån misligholdes, vil mere effektive fyldestgørelsesmekanismer for sikrede lån give bankerne mulighed for at håndtere misligholdte lån, med forbehold af passende beskyttelsesforanstaltninger for debitorerne. Hvis beholdningerne af misligholdte lån alligevel bliver for store — sådan som det i øjeblikket er tilfældet for visse banker og nogle medlemsstater — vil bankerne være i stand til at sælge dem på effektive, konkurrencedygtige og gennemsigtige sekundære markeder til andre aktører. Tilsynsmyndighederne vil vejlede dem i dette på grundlag af deres eksisterende bankspecifikke, såkaldte søjle 2-beføjelser i henhold til kapitalkravsforordningen (CRR)⁶. Hvis misligholdte lån er blevet et alvorligt generelt problem, kan medlemsstaterne oprette nationale porteføljeadministrationsselskaber eller træffe andre foranstaltninger inden for rammerne af de gældende regler om statsstøtte og bankafvikling.

Dette forslag vil forhindre fremtidig overdreven ophobning af misligholdte lån på bankernes balancer på to måder.

For det første vil forslaget gøre det lettere for banker at håndtere misligholdte lån ved at **øge effektiviteten af procedurerne for gældsinddrivelse gennem en særskilt fælles procedure for fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse (Accelerated Extrajudicial Collateral Enforcement (AECE))**. I de fleste tilfælde håndterer bankerne selv deres misligholdte lån ved at realisere værdier ved omlægning. En stor del af de lån, som misligholdes, er lån sikret ved sikkerhedsstillelse. Selv om banker kan fyldestgøre sikkerhedsstillelse i henhold til nationale rammer for insolvensbehandling og gældsinddrivelse, er processen ofte langsom og uforudsigelig. Imens forbliver de misligholdte lån på bankernes balancer og udsætter dermed bankerne for langvarig usikkerhed og binder deres ressourcer. Dette forhindrer, at banken fokuserer på nye udlån til levedygtige kunder. Derfor stilles der ved forslaget mere effektive metoder til rådighed for banker og andre godkendte enheder til udstedelse af sikrede lån, således at de kan realisere deres værdier fra sikrede lån til erhvervsdrivende låntagere uden om domstolene. Denne mere effektive udenretslige procedure vil være tilgængelig, når det aftales på forhånd af både långiver og låntager i låneaftalen. Den vil ikke finde anvendelse på forbrugerkredit og er udformet således, at den ikke påvirker forebyggende rekonstruktions- eller insolvensprocedurer og ikke ændrer i kreditorhierarkiet ved insolvens. Rekonstruktions- og insolvensprocedurerne har forrang frem for proceduren for fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse i dette forslag.

For det andet vil forslaget **tilskynde til udvikling af sekundære markeder for misligholdte lån**. Under visse omstændigheder kan bankerne være ude af stand til at forvalte deres misligholdte lån på en effektiv måde. Bankerne vil i disse tilfælde realisere mindre værdi fra deres lån, end det ellers ville være muligt. Denne situation kan eksempelvis opstå, når bankerne står over for en stor ophobning af misligholdte lån og mangler personale eller ekspertise til at servicere deres misligholdte lån på en passende måde. Bankerne kan også have svært ved at forvalte en portefølje af misligholdte lån, hvis lånene er af en sådan karakter, at inddrivelse heraf falder uden for bankens centrale ekspertiseområde. I disse tilfælde kan den bedste løsning være enten at outsource serviceringen af disse lån til en specialiseret kreditservicevirksomhed eller at sælge kreditaftalen til en køber, der har den fornødne risikovillighed og ekspertise til at forvalte den. Dette er grunden til, at forslaget fjerner unødige hindringer for tredjemandskreditservicering og for overførsel af kreditter med henblik på at videreudvikle sekundære markeder for misligholdte lån. De nuværende

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

uensartede lovgivningsmæssige rammer for misligholdte lån i medlemsstaterne har hindret fremvæksten af et effektivt sekundært marked for misligholdte lån. Forslaget indeholder et sæt fælles regler, som tredjemandskreditservicevirksomheder skal overholde for at udøve virksomhed i EU. Forslaget fastsætter fælles standarder for at sikre korrekt adfærd og tilsyn i hele EU, samtidig med at der ved en harmonisering af markedsadgangen i alle medlemsstater gives mulighed for øget konkurrence blandt kreditservicevirksomheder. Dette vil mindske omkostningerne ved at trænge ind på markedet for potentielle kreditkøbere ved at lette adgangen til og mindske omkostningerne ved kreditservicering. Flere købere på markedet burde, alt andet lige, bane vej for et mere konkurrencedygtigt marked med et større antal købere, hvilket fører til større efterspørgsel og højere transaktionspriser.

Dette forslag er et supplement til en række andre foranstaltninger, der præsenteres i dag, som omhandlet i Kommissionens meddelelse "Anden statusrapport om nedbringelsen af misligholdte lån i Europa"⁷. For at forebygge risikoen for, at der foretages for begrænsede hensættelser til fremtidige misligholdte lån, fremsætter Kommissionen desuden et særskilt forslag om fradrag i forbindelse med utilstrækkelige hensættelser til misligholdte eksponeringer til ændring af kapitalkravsforordningen (CRR)⁸. Med ændringen indføres der såkaldte lovbestede tilsynsmæssige bagstopperordninger, der svarer til minimumsniveauer for hensættelser og fradrag i kapitalgrundlaget, som bankerne skal foretage til dækning af faktiske og forventede tab på nyudstedte lån, der senere misligholdes. Som yderligere en del af pakken vedrørende misligholdte lån modtager medlemsstaterne også ikke-bindende retningslinjer for, hvordan de, hvis det er relevant, kan oprette nationale porteføljeadministrationsselskaber i fuld overensstemmelse med EU's bank- og statsstøtteregler. Med blueprintet for oprettelse af porteføljeadministrationsselskaber gives der praktiske anbefalinger om udformning og oprettelse af porteføljeadministrationsselskaber på nationalt plan med udgangspunkt i bedste praksis fra tidligere erfaringer i medlemsstaterne⁹.

Disse initiativer styrker hinanden gensidigt. De lovbestede tilsynsmæssige bagstopperordninger sikrer, at kredittab på fremtidige misligholdte lån er tilstrækkeligt dækket, hvilket gør deres afvikling eller salg lettere. Blueprintet for oprettelse af porteføljeadministrationsselskaber indebærer bistand til de medlemsstater, der måtte ønske det, i forbindelse med omstrukturering af deres banker ved hjælp af oprettelse af porteføljeadministrationsselskaber, der håndterer misligholdte lån. Disse konsekvenser suppleres med indsatsen for at videreudvikle sekundære markeder for misligholdte lån, da disse vil gøre efterspørgslen efter misligholdte lån mere konkurrencedygtig og øge deres markedsværdi. Desuden reducerer fremskyndet fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse som en hurtig mekanisme til realisering af sikkerhedsstillelsens værdi omkostningerne ved afvikling af misligholdte lån. Samtidig påvirker forslaget ikke de mange beskyttelsesforanstaltninger for låntagere, der er til rådighed i henhold til EU-retten og national lovgivning. Med forslaget indføres der en række supplerende beskyttelsesforanstaltninger for at begrænse potentielle risici ved salg af forbrugerlån og ikke-misligholdte kreditter.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Ved dette forslag standardiseres reguleringsordningen (definition, tilladelse, tilsyn, adfældsregler) for kreditservicevirksomheder og kreditkøbere. På indeværende tidspunkt har forskelle i national lovgivning og forskellig gennemførelse i medlemsstaterne ført til en bred vifte af forretningsmodeller og ulige aktivitetsniveauer i medlemsstaterne og har dermed i høj

⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet og Den Europæiske Centralbank — anden statusrapport om nedbringelse af misligholdte lån i Europa (COM(2018) 133).

⁸ Forordning (EF) nr. 575/2013, *ibid.*

⁹ Commission Staff Working Document AMC Blueprint, SWD(2018) 72.

grad bidrager til at begrænse salget af misligholdte lån i visse medlemsstater med høje andele af misligholdte lån. Som følge heraf står kreditinstitutter, der ønsker at afhænde kreditporteføljer med misligholdte lån, over for et investorgrundlag, som er opdelt langs nationale grænser, og kreditservicevirksomheder står over for betydelige vanskeligheder med at servicere kreditter med en grænseoverskridende dimension (navnlig inddrivelse på tværs af grænser) og har også begrænset mulighed for at realisere stordriftsfordele fra virksomhed på tværs af grænser.

Dette forslag er i overensstemmelse med artikel 169 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), afledt ret og EU-bestemmelser, der tager sigte på at sikre en høj grad af forbrugerbeskyttelse inden for finansielle tjenesteydelser. Derfor vil reglerne om forbrugerbeskyttelse i henhold til forslaget fortsat finde anvendelse for at sikre det samme beskyttelsesniveau, uanset hvem der ejer eller servicerer kreditten, og uanset hvilke retsregler der er gældende i kreditkøbers og kreditservicevirksomhedens medlemsstat. Det præciseres i forslaget, at forbrugerbeskyttelse, og navnlig de rettigheder, der indrømmes forbrugere i henhold til realkreditdirektivet¹⁰, forbrugerkreditdirektivet¹¹ og direktivet om urimelige kontraktvilkår¹² i forhold til en kredit, der ydes af et kreditinstitut, fortsat vil finde anvendelse, uanset hvem der efterfølgende køber eller servicerer kreditten. Desuden vil realkreditdirektivet blive ændret for som forbrugerkreditdirektivets artikel 17 at angive, at forbrugeren i tilfælde af overdragelse af kreditgiverens rettigheder til tredjemand har ret til at gøre enhver indsigelse gældende over for erhververen, som han kunne gøre gældende over for den oprindelige kreditgiver.

Dette forslag er også i overensstemmelse med direktivet om finansiel sikkerhedsstillelse¹³, hvorved der blev indført en EU-ordning for etablering og fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer, kontanter og gældsfordringer. Proceduren for fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse i dette forslag vil ikke berøre den sikkerhedsstillelse, der er omfattet af direktivet om finansiel sikkerhedsstillelse, da den regulerer fyldestgørelse af andre former for sikkerhedsstillelse end dem, der er omfattet af direktivet om finansiel sikkerhedsstillelse. Helt konkret vil dette forslag give adgang til effektive procedurer for udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse i form af løsøre og fast ejendom, som virksomheder og iværksættere tilvejebringer til sikring af lån, men de områder, der reguleres af direktivet om finansiel sikkerhedsstillelse, vil ikke blive berørt af dette forslag.

Dette initiativ vil også sikre fuld overensstemmelse med procedurer forud for insolvens og med insolvensbehandling i sager anlagt i henhold til medlemsstaternes nationale love og bestemmelser. Overensstemmelse vil blive sikret ved hjælp af princippet om, at udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse som fastsat i dette forslag vil være mulig, så længe suspension af individuelle fyldestgørelsesforanstaltninger i overensstemmelse med gældende national lovgivning ikke er relevant.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66).

¹² Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/txt/?uri=celex%3a32002l0047>).

Dette forslag vil desuden sikre fuld overensstemmelse og komplementaritet med Kommissionens forslag om rammer for forebyggende rekonstruktion¹⁴ (forslag om rekonstruktion), som indeholder forslag til foranstaltninger, der tager sigte på at gøre rekonstruktions- og insolvensprocedurer mere effektive samt sikre adgang til forebyggende rekonstruktionsprocedurer, således at levedygtige virksomheder i økonomiske vanskeligheder kan undgå konkurs. Mens forslaget om rekonstruktion¹⁵ sigter mod at etablere en harmoniseret retslig ramme for forebyggende rekonstruktion og muligheden for en ny chance for virksomheder og iværksættere, sigter dette forslag mod at forbedre effektiviteten af procedurer for udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse. For at sikre fuld overensstemmelse og komplementaritet med forslaget om rekonstruktion vil udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse som fastsat i dette forslag være mulig, så længe suspension af individuelle fyldestgørelsesforanstaltninger i overensstemmelse med forslaget om rekonstruktion ikke er relevant. I henhold til forslaget om rekonstruktion er kreditorer, herunder sikrede kreditorer for en virksomhed eller en iværksætter, som er omfattet af rekonstruktionsbehandling, omfattet af bestemmelserne om suspension af individuelle fyldestgørelsesforanstaltninger for at give skyldneren mulighed for at forhandle sig frem til en rekonstruktionsplan med kreditorer og undgå insolvens.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Godt fem år efter de europæiske stats- og regeringschefers aftale om oprettelse af en bankunion er to af bankunionens søjler – fælles tilsyn og afvikling – nu på plads og hviler på et solidt fundament bestående af et fælles regelsæt for alle institutter i EU. Selv om der er gjort betydelige fremskridt, er der behov for yderligere foranstaltninger for at fuldføre bankunionen, herunder oprettelse af en fælles indskudsgarantiordning, som omhandlet i Kommissionens meddelelse af 17. oktober 2017 og i køreplanen af 6. december, som en del af pakken vedrørende uddybning af Den Økonomiske og Monetære Union.

Ud over den omfattende reformpakke, som Kommissionen fremsatte forslag om i november 2016 ("bankreformpakken"), indgår oprettelse af et sekundært marked for lån og tilvejebringelse af øget beskyttelse af sikrede kreditorer som led i de risikobegrænsende foranstaltninger, der er nødvendige for yderligere at styrke banksektorens modstandsdygtighed, og som træffes sideløbende med den gradvise indførelse af den fælles europæiske indskudsgarantiordning (EDIS). Disse foranstaltninger har samtidig til formål at sikre et fortsat fælles regelsæt for alle institutter i EU både i og uden for bankunionen. Dette initiativs overordnede mål er som beskrevet ovenfor i fuld overensstemmelse med EU's grundlæggende mål om at fremme finansiell stabilitet, reducere sandsynligheden for og omfanget af skatteydernes støtte, hvis et institut afvikles, og bidrage til harmonisk og bæredygtig finansiering af økonomisk aktivitet, som er befordrende for et højt niveau af konkurrencedygtighed og forbrugerbeskyttelse.

¹⁴ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammer for forebyggende rekonstruktion, muligheden for en ny chance og foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv 2012/30/EU (COM/2016/0723 final af 22.11.2016).

¹⁵ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammer for forebyggende rekonstruktion, muligheden for en ny chance og foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv 2012/30/EU (COM/2016/0723 final af 22.11.2016).

Dette initiativ blev omtalt i meddelelsen om midtvejsevalueringen af handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen¹⁶. I nævnte meddelelse blev det understreget, at kapitalmarkederne også kan hjælpe de europæiske banker med at klare udfordringerne med misligholdte lån. Det blev understreget, at politikker, der har til formål at forbedre funktionen af sekundære markeder for misligholdte lån, er en vigtig del af en hvilken som helst varig løsning, og at forvaltningen af misligholdte lån også vil have gavn af mere effektive og forudsigelige låneinddrivelsesrammer, der er beregnet på hurtig realisering af værdier for sikrede kreditorer.

Et af formålene med dette forslag er at forbedre sikrede kreditorers muligheder for hurtigere at realisere værdier fra sikkerhedsstillelse gennem procedurer for fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse. Ved at gøre det muligt for sikrede kreditorer, herunder banker, hurtigere at realisere værdier fra sikkerhedsstillelse vil dette forslag bidrage til at fremme bankudlån til økonomien, navnlig til SMV'er, og til en lavere pris, hvilket er på linje med kapitalmarkedsunionens mål om at lette virksomhedernes adgang til finansiering.

Bestemmelserne om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere vil sikre større forudsigelighed og gennemsigtighed på sekundære markeder for misligholdte lån, hvilket igen vil gøre det muligt for potentielle købere at værdiansætte disse aktiver mere præcist. Dette vil give bankerne mulighed for at sælge deres misligholdte lån til et større udvalg af investorer, hvilket potentielt vil føre til transaktionspriser, der bedre afspejler aktivernes underliggende værdi. Dette vil igen medføre "rensede" balancer og kreditinstitutter, som er bedre rustet til at tilføre økonomien nye kreditstrømme.

At tackle de resterende risici i EU's banksektor er af stor betydning for sektorens funktion og stabilitet og dermed for økonomien som helhed. Der er især betydelige potentielle afsmittende virkninger fra medlemsstater med mange misligholdte lån til andre EU-økonomier og EU som helhed med konsekvenser for både den økonomiske vækst og den finansielle stabilitet. Markeder for misligholdte lån, som er opdelt langs nationale grænser som følge af store forskelle i ordningerne for meddelelse af tilladelse, ville ikke være i overensstemmelse med formålet med kapitalmarkedsunionen.

Dette initiativ berører ikke de beskyttelsesforanstaltninger, der er indført for forbrugerne, heller ikke i det tilfælde at den oprindelige kreditor erstattes af et ikke-kreditinstitut. EU-lovgivningen omfatter allerede en række forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger. I henhold til forslaget skal både kreditkøbere og kreditservicevirksomheder overholde den EU-lovgivning om forbrugerbeskyttelse, der finder anvendelse på den oprindelige kreditaftale. Alle de gældende forbrugerbeskyttelsesregler i forbrugerens medlemsstat, som enten hidrører direkte fra den oprindelige kreditaftale eller fra andre regler, som finder anvendelse på forbruger kreditter eller er knyttet til de gældende generelle forbrugerbeskyttelsesregler i forbrugerens medlemsstat, finder på samme måde fortsat anvendelse.

Ovennævnte beskyttelsesforanstaltninger omfatter også foranstaltninger af obligatorisk eller frivillig karakter til beskyttelse af forbrugerne i den medlemsstat, hvor de har deres sædvanlige bopæl, navnlig de formelle eller uformelle gældsinddrivelsesprocedurer indført af offentlige eller private organer, som yder gældsrådgivning til husholdninger med overdreven gældsætning, med henblik på gældsinddrivelse. For så vidt angår kreditserviceringsaktiviteter i grænseoverskridende sammenhæng berører dette instrument heller ikke EU's harmoniserede

¹⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om midtvejsevalueringen af handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen (COM(2017) 292 final af 8.6.2017).

regler om lovvalg, kompetence og anerkendelse og fyldestgørelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, herunder insolvensbehandling.

Dette forslag finder ikke anvendelse på låntagerrettigheder, retten til beskyttelse af personoplysninger og nationale civilretlige bestemmelser, som regulerer overdragelsen af kontrakter. Behandling af personoplysninger inden for rammerne af dette direktiv skal være i fuld overensstemmelse med reglerne om beskyttelse af personoplysninger.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Ved artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) tillægges Europa-Parlamentet og Rådet beføjelse til at vedtage de foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion. Artikel 114 i TEUF gør det muligt for EU at træffe foranstaltninger ikke kun for at fjerne nuværende hindringer for det indre markeds oprettelse og funktion, men også for at tackle barrierer, der hindrer økonomiske aktører i at drage fuld nytte af fordelene ved dette marked, især ved at investere i andre medlemsstater. Ved artikel 53 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) tillægges Europa-Parlamentet og Rådet endvidere beføjelse til at vedtage direktiver om samordning af nationale bestemmelser om økonomiske aktiviteter.

I øjeblikket kan kreditkøbere og kreditservicevirksomheder ikke udnytte fordelene ved det indre marked på grund af barrierer, der er opstået som følge af divergerende nationale bestemmelser i mangel af en særlig, sammenhængende regulerings- og tilsynsmæssig ordning.

I nogle medlemsstater er ikke-banker, som køber kredit ydet af kreditinstitutter, ikke omfattet af regulering, mens de i andre kan være underlagt forskellige krav, undertiden endda et krav om uindskrænket banktilladelse. I praksis har dette ført til en situation, hvor køberne kan operere lovligt i én medlemsstat, mens de møder betydelige hindringer for at købe kreditter i andre. Dette er en af grundene til, at køberne oftest opererer i et begrænset antal medlemsstater, hvilket har ført til en samlet set begrænset konkurrence på det indre marked, da antallet af interesserede købere er forblevet ret lavt, hvilket begrænser mulighederne for og den potentielle størrelse af et effektivt og konkurrencedygtigt marked for misligholdte lån. Markederne for misligholdte lån er navnlig kendetegnet ved et forholdsvis lille handelsvolumen og en stærk klyngedannelse i fire lande, hvoraf kun det ene er en mindre medlemsstat (Italien, Irland, Spanien og Det Forenede Kongerige). Disse markeder også har en tendens til at være domineret af store købere, hvilket til en vis grad kan forklares ved de høje barrierer, som hindrer markedsadgang og forvrider konkurrencen.

Kreditservicevirksomheder har også problemer med at udvide på tværs af grænser og opskalere deres aktiviteter. For det første regulerer ikke alle medlemsstaterne disse aktiviteter, og dem, der gør det, definerer de omfattede aktiviteter meget forskelligt. Dette udgør i praksis en hindring for at udvikle strategier for udvidelse ved hjælp af sekundær etablering eller grænseoverskridende levering af tjenesteydelser i det indre marked. For det andet stiller et betydeligt antal medlemsstater krav om tilladelser til nogle af de aktiviteter, som disse kreditservicevirksomheder udfolder. Disse tilladelser pålægger forskellige krav og giver ikke mulighed for grænseoverskridende opskalering. Endelig er lokal etablering i visse tilfælde

lovpligtig, hvilket i sig selv gør det umuligt at udøve den grundlæggende frihed til at levere tjenesteydelser på tværs af grænser.

Desuden påvirker de barrierer, der hindrer kreditservicevirksomhederne i at operere på tværs af grænser, indirekte de potentielle købere, som muligvis ikke kan komme ind på et nationalt marked og købe kreditter fra kreditinstitutter, hvis de ikke kan outsource serviceringen til andre enheder end den bank, hos hvem de har erhvervet kreditaftalen, eller benytte sig af tjenesteydelser leveret af kreditservicevirksomheder fra andre EU-medlemsstater.

De store forskelle mellem de reguleringsmæssige standarder, som medlemsstaterne har vedtaget, bidrager til markedsopsplitning, hvilket begrænser den frie bevægelighed for kapital og tjenesteydelser inden for EU, fører til utilstrækkelig konkurrence og sinker udviklingen af et velfungerende sekundært marked for bankkreditter. Begrænset deltagelse af investorer og kreditservicevirksomheder indebærer ringe konkurrence på begge markeder (markedet for køb og markedet for kreditservicering). Det resulterer i høje gebyrer for køberne, når de skal betale kreditservicevirksomhederne for deres tjenesteydelser, og lave priser for bankerne, hvis de sælger misligholdte lån til ikke-bankinvestorer, hvilket mindsker incitamenterne for bankerne til at afhænde deres store beholdninger af misligholdte lån.

Kreditorer, der yder sikrede lån til virksomheder og iværksættere, drager ikke i alle medlemsstater fordel af effektive procedurer for fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sådanne lån i tilfælde af erhvervsdrivende låntageres misligholdelse. Hvis sådanne procedurer var tilgængelige, ville risikoen for, at banker akkumulerer misligholdte lån, aftage.

For at realisere værdier fra sikkerhed, som en låntager i en anden medlemsstat har stillet, skal kreditor følge regler, som er forskellige fra reglerne i kreditors hjemland, og hvis effektivitet kreditor ikke er bekendt med. Kreditor kan ikke på nuværende tidspunkt vælge at aftale en fælles procedure for alle medlemsstater med låntager. Dette giver anledning til omkostninger i forbindelse med juridisk rådgivning og kan medføre længere realiseringsprocedurer såvel som lavere realiseringsprocenter. Udsigten til at realisere mindre, eller i værste fald intet, af et sikret lån i tilfælde af debtors misligholdelse kan i første omgang afholde långivere fra at yde lån på tværs af grænser eller kan øge prisen for udlån til virksomheder. Dette afskrækker så igen låntagere fra at henvende sig til kreditorer i andre medlemsstater. Dette hindrer den frie bevægelighed for kapital og har en direkte indvirkning på det indre markeds funktion. Der er et uudnyttet potentiale i kapitalmarkedsunionen med hensyn til at stille finansiering til rådighed for virksomheder, navnlig SMV'er, som er stærkt afhængige af banklån.

Investorer, som overvejer at købe porteføljer af misligholdte lån, vil på lignende måde tage hensyn til potentiel retsikkerhed i forbindelse med realisering af værdi fra den sikkerhedsstilling, der er knyttet til disse lån, og hvis realisering af værdi på tværs af grænser er vanskeligere eller forbundet med retsikkerhed, vil dette indvirke negativt på prisen og dermed på bankernes mulighed for også at sælge porteføljer til investorer fra en anden medlemsstat til en pris, som ligger så tæt som muligt op ad den pris, der er bestemt af bankernes hensættelse til dækning af de pågældende lån¹⁷.

Den nuværende opsplittning har givet sig udslag i forskellige finansieringsmuligheder for virksomhederne, da banklån er mindre tilgængelige for virksomheder, navnlig SMV'er, i medlemsstater uden effektive procedurer for realisering af værdier fra sikrede lån.

¹⁷ Hvis en bank har hensat 30 % af et misligholdt lån, og den efterfølgende afhænder det til en pris, der er lavere end 70 % af værdien, vil dette medføre et yderligere tab for banken.

En ramme for effektive procedurer for udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse vil sikre, at sikrede kreditorer i alle medlemsstater drager fordel af adgang til et særskilt fælles redskab til fremskyndet realisering af værdier fra et sikret lån i tilfælde af, at en erhvervsdrivende låntager ikke tilbagebetaler lånet. Dette burde skabe incitament til yderligere långivning på tværs af grænser ved at mindske usikkerheden omkring udfaldet af fyldestgørelsesforanstaltninger (f.eks. realiseringsprocent og realiseringens varighed) i forbindelse med transaktioner på tværs af grænser.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

I henhold til artikel 4 i TEUF skal EU's indsats for at gennemføre det indre marked vurderes i lyset af nærhedsprincippet i artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Det skal vurderes, hvorvidt forslaget mål ikke kan opfyldes af medlemsstaterne inden for rammerne af deres nationale retssystemer, og hvorvidt de på grund af deres omfang og virkninger bedre kan nås på EU-plan.

Siden finanskrisen i 2008 har den indtil for nylig stigende beholdning af misligholdte lån forværret markedets opfattelse af den europæiske banksektor som helhed og har haft negative eksterne virkninger for hele EU. Disse faktorer er blevet endnu mere relevante i forbindelse med bankunionen. I de senere år har nogle få medlemsstater grebet aktivt ind over for den store beholdning af misligholdte lån, i de fleste tilfælde som følge af et økonomisk tilpasningsprogram i EU/IMF-regi.

Selv om medlemsstaterne har erkendt alvoren af problemet med de misligholdte lån, har de fleste endnu ikke formået at træffe effektive foranstaltninger til at tackle "efterspørgselssiden" ved overførsel af misligholdte lån. De medlemsstater, som rent faktisk har reguleret kreditkøb og kreditservicering, har gjort det uden at tage højde for grænseoverskridende situationer. Dette har ført til utilstrækkelig konkurrence på markedet. Medlemsstaternes forskellige tilgange, og navnlig deres forskellige fortolkninger af kreditservicering, har opsplittet disse markeder. Derfor kan målene ikke nås gennem individuelle tiltag fra medlemsstaternes side.

Kommissionens tjenestegrene har igennem en årrække overvåget markedet og har kunnet konstatere en stigende divergens og voksende problemer, som berettiger til indgriben på EU-plan. Dokumentation indsamlet gennem undersøgelser og offentlige høringer har vist, at et opsving med økonomisk vækst ikke har været tilstrækkeligt til at reducere beholdningerne af misligholdte lån, da sidstnævnte indvirker negativt på bankernes soliditet, deres kreditgivning og de overordnede økonomiske vækstudsigter. Indtil videre er der ikke gjort en indsats blandt medlemsstaterne for at koordinere reglerne om bankkreditkøbere og bankkreditserviceringsvirksomheder. De enkelte medlemsstaters egne tiltag vil kun kunne afhjælpe mangler på deres respektive hjemmemarkeder, hvilket ikke vil være tilstrækkeligt til at mindske den negative indvirkning på det indre markeds funktion.

En ramme på EU-niveau vil sikre ensartede adgangsbetingelser for kreditkøbere og kreditservicevirksomheder og et pas, som gør det muligt for dem at udføre deres aktiviteter i hele det indre marked. Dette vil navnlig føre til øget konkurrence mellem potentielle investorer i banklån og vil give bankerne mulighed for at sælge lånene til mere konkurrencedygtige priser. Dette vil så igen gøre det muligt for bankerne at reducere eksponeringen mod misligholdte lån og at omdirigere ressourcer i retning af nye lån til økonomien. Samtidig vil de beskyttelsesforanstaltninger, der er truffet med henblik på forbrugerne, sikre, at forbrugerbeskyttelsesniveauet opretholdes i hele EU, når forbrugerlån, som oprindeligt blev ydet af kreditinstitutter, sælges og serviceres.

De medlemsstater, som allerede har indført procedurer for udenretslig fyldestgørelse, har på lignende måde indført nationale bestemmelser på grundlag af først og fremmest indenlandske betragtninger. I nogle tilfælde har procedurerne for udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse eksisteret længe og tilskynder ikke nødvendigvis til transaktioner på tværs af grænser. I betragtning af den forskel, der er mellem de eksisterende nationale procedurers effektivitet, og manglen på sådanne procedurer i nogle medlemsstater er målet at stille sådanne effektive systemer til rådighed i hele EU og at sikre, at banker eller andre virksomheder, som har tilladelse til at yde kredit i alle medlemsstaterne, kan anvende en sådan procedure. I betragtning af de forbindelser, der i sagens natur er imellem fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse og medlemsstaternes lovgivning på det civil-, formue-, handels- og offentligretlige område samt deres lovgivning om procedurer forud for insolvens og insolvens, skal de påtænkte regler om denne særskilte fælles mekanisme til udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse kunne gennemføres på en måde, som er i overensstemmelse med disse medlemsstaters lovgivning. Med nedenstående bestemmelser etableres der derfor en supplerende fælles mekanisme, som ikke forpligter medlemsstaterne til at gribe ind i deres nationale systemer til udenretslig fyldestgørelse, hvis sådanne findes for den type sikkerhedsstillelse, der er omfattet af forslaget. Fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse er en særskilt mekanisme, som skal sikre, at kreditor og en erhvervsdrivende låntager kan indgå aftale om en mekanisme til udenretslig fyldestgørelse af løsøre og fast ejendom stillet som sikkerhed.

Disse mål kan bedre nås på EU-plan.

- **Proportionalitetsprincippet**

I medfør af proportionalitetsprincippet bør indholdet og formen af EU's handling ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå målene i traktaterne.

Dette forslag går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at fremme adgang til markedet og grænseoverskridende udvikling, da det ikke berører bestemmelser i national ret vedrørende den faktiske overførsel af kreditors rettigheder eller eventuelle bestemmelser om forebyggende rekonstruktion eller insolvensbehandling.

Ved nedenstående bestemmelser indføres der et reguleringssystem, der er proportionalt på den måde, at det skaber betingelser, der er tilstrækkeligt bindende til effektivt at opfylde målsætningerne og samtidig giver medlemsstaterne størst mulig fleksibilitet til at opretholde nationale bestemmelser, der beskytter låntagernes rettigheder og indsigelsesmuligheder.

Selv om forslaget ikke påvirker de eksisterende bestemmelser om forbrugerbeskyttelse, tages der også med forslaget hensyn til behovet for øgede beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med forbrugerkredit. I erkendelse af disse legitime betænkeligheder indføres der med forslaget et krav om, at tredjelandskøbere af forbrugerlån skal benytte tjenesteydelser leveret af kreditservicevirksomheder med tilladelse, der er omfattet af kravene i nærværende direktiv, og som er undergivet tilsyn i EU af de nationale kompetente myndigheder. Med den planlagte fælles mekanisme til fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse søges det på lignende måde at afveje kreditors og den erhvervsdrivende låntagers interesser. Mekanismen kan ikke anvendes til at inddrive lån, der ydes til forbrugere, og selv for virksomhedsejere, kan den ikke anvendes til at fyldestgøre sikkerhedsstillelse, som består af den erhvervsdrivende låntagers primære bopæl. Hvis den erhvervsdrivende låntager allerede har betalt hovedparten (85 %) af det udestående beløb i henhold til kreditaftalen, skal denne gives yderligere tid til at foretage betaling, inden sikkerhedsstillelsen kan fyldestgøres.

Den valgte retsakt er et direktiv, som er udformet med henblik på at nå målene om at sikre lige vilkår for sikrede kreditorer med hensyn til deres muligheder for at indgå en aftale med låntager om en udenretslig procedure for realisering af værdier fra sikkerhedsstillelse med det formål at bevare den finansielle stabilitet og øge virksomhedernes finansieringsmuligheder.

- **Valg af retsakt**

Der er valgt et direktiv for at sikre, at medlemsstaterne kan gennemføre bestemmelserne i overensstemmelse med den eksisterende lovgivning på det privat- og offentligretlige område i betragtning af de mange forbindelser med lovgivningen på det civil-, handels- og formueretlige område og lovgivningen om insolvens. Artikel 53 TEUF, som udgør en del af dette forslags retsgrundlag, giver kun mulighed for vedtagelse af et direktiv.

I betragtning af behovet for at sikre administrativt samarbejde og samtidig at give mulighed for at bevare de forskelligartede tilsynsmæssige valgmuligheder, der for øjeblikket findes i medlemsstaterne i forbindelse med de aktiviteter, der er omfattet af dette forslag, synes et direktiv at være det bedste valg af retsakt.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Efterfølgende kvalitetskontrol finder ikke anvendelse, fordi dette område tidligere kun blev reguleret på nationalt plan.

- **Høringer af interesserede parter**

Kommissionens tjenestegrene har foretaget en særlig offentlig høring om udvikling af sekundære markeder for misligholdte lån og beskyttelse af sikrede kreditorer i tilfælde af låntagernes misligholdelse¹⁸. Reaktionen på denne offentlige høring har givet kvalitativ dokumentation til støtte for udarbejdelse af en konsekvensanalyse.

Forslaget afspejler i høj grad den feedback, der blev givet i forbindelse med høringen.

Forslaget afspejler også den feedback, der blev modtaget fra den ekspertgruppe, der blev hørt af Kommissionens tjenestegrene om fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse. Forslaget er en mere proportional måde at nå de politiske mål på end fuldstændig harmonisering ved indførelse af en ny sikkerhedsret som oprindeligt påtænkt i den offentlige høring.

Langt størstedelen af svarene fra den offentlige høring vedrørende sekundære markeder for misligholdte lån bekræfter, at EU-markederne på grund af deres nuværende størrelse, likviditet og struktur udgør en hindring for forvaltning og afvikling af misligholdte lån i EU.

For et klart flertal af de respondenter, der gav udtryk for deres synspunkter, udgør forskellen mellem nationale regler om salg af misligholdte lån en reel hindring for udviklingen af markeder for misligholdte lån. For så vidt angår karakteren af hindringerne for aktivitet på tværs af grænser henvistes der i langt størstedelen af svarene til den retlige ramme, regler om insolvensbehandling og lokal praksis. Nogle interesserede parter opfordrer til indførelse af yderligere regler for at beskytte forbrugerne/debitorerne, mens andre interesserede parter mener, at de nuværende regler er tilstrækkelige og bør opretholdes. Et stort flertal går ind for

¹⁸ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/2017-non-performing-loans-consultation-document_en.pdf.

en EU-ramme for kreditservicevirksomheder. Næsten alle de respondenter, der går ind for en EU-ramme for kreditservicevirksomheder, slår til lyd for, at den bør omfatte en ordning for meddelelse af tilladelse, og omkring halvdelen af dem foreslår, at rammen skal regulere tilsyn med kreditservicevirksomheder.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Forslaget støtter sig til omfattende forskning, eksterne undersøgelser, målrettede høringer, interviews og andre kilder.

Forskellige europæiske og internationale organisationer har offentliggjort analytiske rapporter, som bygger på forskningsrelaterede workshoper og høringer af interesserede parter (ESRB, EBA, FTM, ECB og IMF). Kommissionens tjenestegrene har navnlig kunnet støtte sig til rapporten fra en særlig undergruppe om misligholdte lån i Rådets Udvalg for Finansielle Tjenesteydelser samt til forskning foretaget af konsulentvirksomheder, akademiske kredse og tænketanke. Der blev oprettet en ekspertgruppe med deltagelse af medlemsstaterne og institutter i EU i midten af 2017 som opfølgning på Rådets handlingsplan.

Forslaget bygger også på målrettede anmodninger om oplysninger til medlemsstaternes justitsministerier og juridiske eksperter og adskillige møder med nationale eksperter fra medlemsstaterne. Indhentningen af oplysninger omfattede også møder med interesserede parter og forskningsdokumenter.

- **Konsekvensanalyse**

De vigtigste økonomiske og sociale virkninger er blevet analyseret i to konsekvensanalyser, som ledsager dette forslag.

I den første konsekvensanalyse undersøges situationen for kreditkøbere og kreditservicevirksomheder. Heri beskrives referencescenariet, som sammenlignes med tre mulige løsningsmodeller, der tager sigte på at begrænse hindringerne for markedsadgang for kreditkøbere og kreditservicevirksomheder. Referencescenariet tager udgangspunkt i, at der fortsat vil findes specifikke barrierer for markedsadgang i nogle medlemsstater, og at adfærdsregler, der afholder investorerne fra at søge markedsadgang og hæmmer opbygningen af et forhold mellem investorer og kreditservicevirksomheder, fortsat vil gælde. På grundlag af den række regler, der anvendes i medlemsstaterne, og drøftelser vedrørende bedste reguleringspraksis blev der udformet tre løsningsmodeller med det formål at lette og harmonisere markedsadgang enten ved hjælp af ikke-bindende fælles principper på højt niveau rettet mod de væsentligste barrierer, bindende fælles standarder, der muliggør aktivitet på tværs af grænser ved hjælp af pas, eller et bindende regelsæt med pas. Ifølge til konsekvensanalysen er de to sidstnævnte løsningsmodeller lige effektive, og løsningsmodellen med bindende fælles standarder blev vurderet til at være mere proportional i forhold til at nå målet, også i lyset af de meget forskellige bestemmelser om kreditoverførsler og låntagers rettigheder i de medlemsstater, der måtte stille krav om nationale skønsbeføjelser.

Konsekvensanalysen blev forelagt for Udvalget for Forskriftskontrol den 8. december 2017¹⁹. Udvalget for Forskriftskontrol afgav en negativ udtalelse om konsekvensanalysen og

¹⁹ Commission Staff Working Document Impact Assessment The development of secondary markets for non-performing loans by removing undue impediments to loan servicing by third parties and the transfer of loans and Accelerated Extrajudicial Collateral Enforcement (Part 1 / 2). SWD(2018) 75.

anbefalede en række forbedringer. Dokumentet blev ændret og forelagt på ny den 29. januar 2018. Den 13. februar 2018 afgav Udvalget for Forskriftskontrol en positiv udtalelse²⁰.

De vigtigste ændringer af konsekvensanalysen som følge af de bemærkninger, der blev fremsat af Udvalget for Forskriftskontrol, indebar:

Der blev indsat en ny indledning, som er fælles for alle tre lovgivningsmæssige initiativer vedrørende misligholdte lån. Heri forklares spørgsmålet om misligholdte lån i en bredere sammenhæng, og relationerne mellem de forskellige initiativer i handlingsplanen om misligholdte lån uddybes nærmere.

Forskelle mellem låntagers rettigheder blev medtaget som problemårsager samt drøftelser om, hvordan de interagerer med ændringer i ordningen for meddelelse af tilladelse til investorer i misligholdte lån og kreditservicevirksomheder. Dette spørgsmål blev også taget op i forbindelse med overvejelser omkring de generelle virkninger af initiativet.

De konkrete bestemmelser blev præciseret yderligere, herunder med en beskrivelse af disse bestemmelsers mulige rækkevidde og overvejelser omkring eksempler på bedste praksis og omkring, hvordan de kan kombineres til en sammenhængende reguleringsordning. Det blev præciseret, at salg af lån både omfatter ikke-misligholdte og misligholdte lån.

Til opfølgning af anbefalingerne i den anden udtalelse fra Udvalget for Forskriftskontrol blev der foretaget følgende ændringer:

Rækken af foretrukne løsningsmodeller blev indsnævret og forbindelsen til konkrete bestemmelser som følge heraf beskrevet nærmere.

Rækken af overvågningsindikatorer blev udvidet til også at omfatte adfærden blandt kreditservicevirksomheder og købere af misligholdte lån i forhold til låntagers rettigheder og tilsynsmyndigheder.

Den anden konsekvensanalyse omhandler fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse. Heri identificeres og undersøges der fire politiske løsningsmodeller²¹. Den første løsningsmodel vedrører muligheden for et ikke-lovgivningsmæssigt tiltag på grundlag af eksisterende internationale initiativer til harmonisering af procedurer for udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse, hvor Kommissionen vil anbefale medlemsstaterne at indføre sådanne procedurer. I den anden og foretrukne løsningsmodel undersøges muligheden for og fordelene ved at indføre en minimumsharmonisering af en procedure for udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse overalt i EU, således at bankerne i alle medlemsstaterne råder over en effektiv procedure for udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse. I den tredje løsningsmodel undersøges muligheden for at indføre en ny sikkerhedsret sammen med en fuldt ud harmoniseret procedure for udenretslig fyldestgørelse. Den fjerde løsningsmodel, som blev forkastet på et tidligt stadium, omhandler indførelse af en EU-mekanisme for udenretslig fyldestgørelse ved hjælp af en alternativ ordning.

²⁰ Regulatory Scrutiny Board, Opinion: Impact Assessment / Development of secondary markets for NPLs (Ares(2018)827204 - 13/02/2018).

²¹ Commission Staff Working Document Impact Assessment The development of secondary markets for non-performing loans by removing undue impediments to loan servicing by third parties and the transfer of loans and Accelerated Extrajudicial Collateral Enforcement (Part 2 / 2). SWD (2018) 75.

Forslaget støttes af en positiv udtalelse fra Udvalget for Forskriftskontrol om fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse af 12. januar 2018²².

Som foreslået af Udvalget for Forskriftskontrol blev konsekvensanalysen ændret ved at tilføje beskrivelsen af forslagens konsekvenser for medlemsstaternes nationale lovgivning.

- **Målrettet regulering og forenkling**

En harmoniseret ramme for meddelelse af tilladelse reducerer de administrative omkostninger i hele EU og giver kreditservicevirksomheder mulighed for at opskalere deres aktiviteter i forskellige medlemsstater ved hjælp af passet.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig friheden til at oprette og drive egen virksomhed, ejendomsretten, retten til en retfærdig rettergang, beskyttelse af persondata og forbrugerbeskyttelse.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette lovgivningsforslag indebærer ingen budgetudgifter for Den Europæiske Unions budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

En evaluering er planlagt 5 år efter gennemførelsen af foranstaltningen i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for bedre regulering. Formålet med evalueringen er bl.a. at vurdere, hvor effektiv den har været med hensyn til at nå de politiske mål, og at beslutte, om der er behov for nye foranstaltninger eller ændringer. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

På baggrund af de forskelligartede nationale retlige og tilsynsmæssige systemer og behovet for en konsekvent implementering af direktivet bør meddelelsen af de gennemførelsesforanstaltninger, som medlemsstaterne har truffet, ledsages af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem direktivets bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Afsnit I vedrører emne, anvendelsesområde og definitioner.

Dette direktiv finder anvendelse på købere af kredit oprindelig udstedt af et kreditinstitut eller datterselskaber af et kreditinstitut og på virksomheder, som servicere kredit oprindelig udstedt af et kreditinstitut eller datterselskaber af et kreditinstitut, uanset hvilken type låntager der er tale om. Dette direktiv finder ikke anvendelse på køb og servicering af en kreditaftale, som foretages af et kreditinstitut og datterselskaber af et kreditinstitut i EU, eller på køb og

²² Regulatory Scrutiny Board, Opinion: Impact Assessment / Accelerated Extrajudicial Collateral Enforcement (Ares(2018)215454 - 12/01/2018).

servicering af kreditaftaler, der udstedes af andre typer kreditorer end kreditinstitutter og datterselskaber af kreditinstitutter.

For så vidt angår proceduren for fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse, finder dette direktiv anvendelse på kreditaftaler, der indgås mellem kreditorer, hovedsagelig banker, og låntagere med henblik på deres erhvervsmæssige virksomhed, og som er sikret ved pant i løsøre og fast ejendom, der ejes af låntager, og som er pantsat til en kreditor med henblik på at sikre tilbagebetaling af et lån. En begrænsning af anvendelsesområdet til virksomhedslån burde forhindre negative følger for forbrugerne og husholdningerne. Selv for erhvervsdrivende låntagere vil en virksomhedsejers faste bopæl blive udelukket fra anvendelsesområdet baseret på sociale hensyn.

I artikel 3 fastsættes de definitioner, der anvendes med henblik på dette direktiv.

I **afsnit II** fastsættes rammerne for virksomheder, der servicerer kreditaftaler, som udstedes af kreditinstitutter.

Kapitel I indeholder bestemmelserne om meddelelse af tilladelse til kreditservicevirksomheder.

I artikel 5 fastsættes den række krav, som kreditservicevirksomheder maksimalt skal opfylde for at blive meddelt tilladelse i deres hjemland.

I artikel 6 fastsættes procedurerne for meddelelse af tilladelse og i artikel 7 de tilfælde, hvor en tilladelse kan inddrages.

Med artikel 8 indføres der en forpligtelse til at oprette et offentligt register over kreditservicevirksomheder, som har fået meddelt tilladelse i hver medlemsstat.

Artikel 9 indeholder et krav om, at forholdet mellem en kreditservicevirksomhed og en kreditor skal være baseret på en skriftlig aftale, der bl.a. klart henviser til pligten til at overholde den EU-lovgivning og nationale lovgivning, som finder anvendelse på kreditaftalen. Endvidere er kreditservicevirksomheden forpligtet til at opbevare fortegnelser i en periode på 10 år, som de kompetente myndigheder kan få adgang til.

Artikel 10 indeholder bestemmelser om kreditservicevirksomheders outsourcing af aktiviteter, idet det sikres, at kreditservicevirksomhederne forbliver fuldt ud ansvarlige for alle forpligtelser i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv.

Kapitel II omhandler levering af kreditservicering på tværs af grænser.

Ved artikel 11 forpligtes medlemsstaterne til at sikre kreditservicevirksomheder, som er meddelt tilladelse, frihed til at levere tjenesteydelser i Unionen. Med henblik herpå fastsættes der i direktivet særlige bestemmelser om procedurer og kommunikation mellem hjemlandets og værtslandets myndigheder.

Artikel 12 indeholder særlige regler om, hvordan sådanne grænseoverskridende kreditservicevirksomheder skal omfattes af tilsyn, idet tilsynsbyrden deles mellem hjemlandets og værtslandets kompetente myndigheder.

Afsnit III vedrører kreditkøbere.

I henhold til artikel 13 skal kreditorer stille alle nødvendige oplysninger til rådighed for kreditkøber, før der indgås aftale, med behørig overholdelse af reglerne om beskyttelse af personoplysninger. Når den første overførsel af kreditten finder sted fra et kreditinstitut til en køber, som ikke er et kreditinstitut, underrettes kreditinstitutets tilsynsmyndighed herom.

Ved artikel 14 gives kreditinstitutter mulighed for at anvende datastandarder fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Ved artikel 15 pålægges det repræsentanter, som er etableret i Unionen, for kreditkøbere, som ikke er etableret i Unionen, at anvende en godkendt kreditservicevirksomhed eller et kreditinstitut i Unionen i forbindelse med kreditaftaler med forbrugere.

Artikel 16 indeholder reglerne om, at kreditkøbere skal underrette de kompetente myndigheder om serviceringen af den købte kredit.

Artikel 17 indeholder en regel om, at tredjelandskøberen skal udpege en repræsentant, der er etableret i Unionen, når der indgås aftale om overførsel af kreditaftalen. Denne repræsentant er ansvarlig for opfyldelse af de forpligtelser, der pålægges kreditkøbere i henhold til direktivet.

Ved artikel 18 fastsættes der regler om kreditkøbers direkte håndhævelse af en kreditaftale og om kreditkøbernes og de kompetente myndigheders oplysningsforpligtelser.

I henhold til artikel 19 pålægges køber oplysningsforpligtelser, hvis køber overfører kreditaftalen.

Afsnit IV vedrører de kompetente myndigheders tilsyn.

Artikel 20 omhandler forpligtelser til løbende at overholde de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv og udpegning af kompetente myndigheder, som er ansvarlige for at varetage de funktioner og opgaver, der er fastsat i de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktivet.

I artikel 21 præciseres de kompetente myndigheders tilsynsbeføjelser, mens artikel 22 indeholder bestemmelser om administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger.

Ved **afsnit V** etableres der en ramme for fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse, der er et instrument, som den sikrede kreditor og den erhvervsdrivende låntager frivilligt indgår aftale om, og som den sikrede kreditor kan anvende, når betingelserne i artikel 23 er opfyldt.

I henhold til artikel 24 skal medlemsstaterne mindst råde over én fyldestgørelsesprocedure, som kan anvendes med henblik på den mekanisme til fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse, der er omhandlet i dette forslag. Medlemsstaterne kan vælge mellem de procedurer for offentlig auktion og privat salg, der normalt anvendes til at søge fyldestgørelse i sikkerhedsstillelse. Hvis proceduren for tilegnelse af aktiver er fastlagt i den nationale lovgivning, kan den pågældende procedure også anvendes med henblik på den procedure for fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse. Medlemsstaterne har skønsbeføjelse med hensyn til at bestemme, hvilken type fyldestgørelsesprocedure der bør stilles til rådighed for kreditorer i betragtning af de mange forbindelser, der er imellem fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse og lovgivningen på det privat- og offentligretlige område, og navnlig afhængigt af, hvilken type sikkerhedsret der anvendes som sikkerhedsstillelse.

Ved artikel 28 gives låntager ret til at anfægte anvendelsen af denne procedure for fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse ved de nationale domstole.

For at beskytte låntager stilles der ved artikel 29 krav om, at kreditor skal betale til den erhvervsdrivende låntager en eventuel positiv forskel mellem den med sikkerhedsstillelse afdækkede kreditaftales udestående beløb og indtægterne ved salg af aktivet (efter offentlig auktion eller privat salg), hvis der realiseres et uforholdsmæssigt stort beløb ved denne procedure for fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse i forhold til den udestående gæld. I tilfælde af tilegnelse bør kreditor være forpligtet til at betale låntager en eventuel positiv forskel mellem den med sikkerhedsstillelse afdækkede kreditaftales udestående beløb og aktivets værdiansættelse.

Artikel 32 har til formål at sikre fuld overensstemmelse og komplementaritet mellem denne procedure for fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse og procedurer for førtidig insolvensbehandling eller insolvensbehandling, som indledes i henhold til medlemsstaternes lovgivning. Artikel 32 har også til formål at sikre fuld overensstemmelse og komplementaritet mellem denne procedure for fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse og forslaget om rekonstruktion, idet det fastsættes, at kreditorer, herunder sikrede kreditorer for en virksomhed eller en iværksætter, som er omfattet af rekonstruktionsprocedurer, er omfattet af bestemmelserne om suspension af individuelle fyldestgørelsesforanstaltninger.

Ved artikel 33 pålægges det medlemsstaterne og, i tilfælde af kreditinstitutter, kreditinstitutternes tilsynsmyndigheder på årsbasis at indsamle oplysninger om antallet af sikrede lån, som fyldestgøres ved udenretslige procedurer, realiseringens varighed og realiseringsprocenternes værdi og at sende disse data til Kommissionen en gang om året.

I **afsnit VI** fastsættes der i artikel 34 særlige beskyttelsesforanstaltninger for forbrugerne i tilfælde af ændring af kreditaftalen, og artikel 35 indeholder bestemmelser om behandling af klager både i kreditservicevirksomheden og hos de kompetente myndigheder.

Artikel 36 bekræfter overholdelsen af reglerne om beskyttelse af personoplysninger.

Artikel 37 indeholder bestemmelser om en generel forpligtelse til administrativt samarbejde mellem kompetente myndigheder.

Afsnit VII omfatter i artikel 38 en ændring af realkreditdirektivet, som bevirker, at i forbrugeren i tilfælde af overførsel af kredit til forbrugere, som er omfattet af nævnte direktiv, har ret til at gøre enhver indsigelse gældende over for kreditkøber, som han kunne gøre gældende over for den oprindelige kreditor, og en forpligtelse til at informere forbrugeren.

Afsnit VIII indeholder afsluttende bestemmelser om oprettelse af et udvalg, der skal bistå Kommissionen, samt om revision, fristen for gennemførelse, ikrafttræden og adressater

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV**om kreditservicevirksomheder, kreditkøbere og realisering af sikkerhedsstillelse**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53 og 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²³,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) En af Unionens prioriteter er at udarbejde en samlet strategi for håndtering af misligholdte lån²⁴. Selv om det primære ansvar for at håndtere misligholdte lån ligger hos kreditinstitutterne og medlemsstaterne, er der også en klar EU-dimension ved det at mindske de aktuelle beholdninger af misligholdte lån samt at forhindre enhver overdreven ophobning af misligholdte lån i fremtiden. I betragtning af den indbyrdes afhængighed mellem bank- og finanssystemerne i hele Unionen, hvor kreditinstitutter opererer i flere jurisdiktioner og medlemsstater, er der betydelige potentielle afsmittende virkninger mellem medlemsstaterne og Unionen som helhed med konsekvenser for både den økonomiske vækst og den finansielle stabilitet.
- (2) Et integreret finansielt system vil øge modstandsdygtigheden i Den Europæiske Økonomiske og Monetære Union over for negative chok ved at fremme privat risikodeling på tværs af grænserne og samtidig mindske behovet for offentlig risikodeling. For at nå disse mål bør Unionen fuldføre bankunionen og yderligere udvikle en kapitalmarkedsunion. Håndtering af de store beholdninger af misligholdte lån og en eventuel fremtidig akkumulering heraf er afgørende for at kunne fuldføre bankunionen, da dette er en forudsætning for at kunne sikre konkurrence i banksektoren, bevare den finansielle stabilitet og fremme långivningen for dermed at skabe beskæftigelse og vækst i Unionen.
- (3) I juli 2017 opfordrede Rådet i sin "Handlingsplan for behandling af misligholdte lån i Europa"²⁵ forskellige organer til at træffe passende foranstaltninger til yderligere at

²³ EUT C af, s. .

²⁴ Jf. Oplæg om en dybere økonomisk og monetær union https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/reflection-paper-emu_en.pdf, 31.5.2017.

²⁵ 11/07/2017, <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2017/07/11/conclusions-non-performing-loans/pdf>.

håndtere det store antal misligholdte lån i Unionen. I handlingsplanen skitseres en samlet tilgang, der fokuserer på en kombination af komplementære politiske tiltag på fire områder: i) banktilsyn og -regulering, ii) reform af rammerne for rekonstruktion, insolvens og gældsinddrivelse, iii) udvikling af sekundære markeder for nødlidende aktiver og iv) fremme af omstrukturering af banksystemet. Foranstaltninger på disse områder bør træffes på nationalt plan og på EU-plan, hvis det er relevant. Kommissionen tilkendegav en tilsvarende hensigt i sin "Meddelelse om fuldførelse af bankunionen" af 11. oktober 2017²⁶, hvori den opfordrede til udarbejdelse af en samlet pakke vedrørende håndtering af misligholdte lån i EU.

- (4) Dette direktiv vil sammen med de andre foranstaltninger, som Kommissionen fremsætter forslag om, samt de foranstaltninger, der er truffet af ECB i forbindelse med banktilsyn under den fælles tilsynsmekanisme (FTM) og af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), skabe et passende klima for kreditinstitutterne til at håndtere misligholdte lån på deres balancer og mindske risikoen for fremtidig akkumulering af misligholdte lån.
- (5) Kreditinstitutterne vil skulle afsætte tilstrækkelige midler, når nye lån misligholdes, hvilket burde skabe tilstrækkelige incitamentter til at løse problemet vedrørende misligholdte lån på et tidligt stadium og forhindre overdreven akkumulering heraf. Hvis lån misligholdes, ville mere effektive fyldestgørelsesmekanismer for sikrede lån give kreditinstitutterne mulighed for at fyldestgøre misligholdte lån, med forbehold af passende beskyttelsesforanstaltninger for låntagerne. Hvis beholdningerne af misligholdte lån alligevel bliver for store — sådan som det i øjeblikket er tilfældet for visse kreditinstitutter og nogle medlemsstater — bør kreditinstitutterne være i stand til at sælge dem på effektive, konkurrencedygtige og gennemsigtige sekundære markeder til andre aktører. Kreditinstitutternes kompetente myndigheder vil vejlede dem i denne henseende på grundlag af deres bankspecifikke, såkaldte søjle 2-beføjelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013²⁷ (CRR). Hvis misligholdte lån bliver et alvorligt og generelt problem, kan medlemsstaterne oprette nationale porteføljeadministrationselskaber eller træffe andre alternative foranstaltninger inden for rammerne af de gældende regler om statsstøtte og bankafvikling.
- (6) Dette direktiv bør gøre det lettere for kreditinstitutter at håndtere lån, når de misligholdes, ved at forbedre mulighederne for enten at fyldestgøre den sikkerhed, der er stillet for kreditten, eller at sælge kreditten til tredjemand. Hvis der indføres fremskyndet fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse som en hurtig mekanisme til realisering af sikkerhedsstillelsens værdi, ville det reducere omkostningerne ved afvikling af misligholdte lån og dermed gøre det lettere for både kreditinstitutter og købere af misligholdte lån at realisere værdien. Når kreditinstitutter står over for en stor ophobning af misligholdte lån og mangler personale eller ekspertise til at servicere lånene på en passende måde, ville det endvidere være en holdbar løsning enten at outsource serviceringen af disse lån til en specialiseret kreditservicevirksomhed eller at overføre kreditaftalen til en kreditkøber, der har den fornødne risikovillighed og ekspertise til at forvalte den.

²⁶ Meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om fuldførelse af bankunionen (COM(2017) 592 final af 11.10.2017).

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

- (7) De to muligheder, som dette direktiv giver kreditinstitutter for at løse problemet med at håndtere misligholdte lån, er gensidigt forstærkende. Hurtigere fyldestgørelse og højere realiseringsprocenter, som det må forventes ved fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse, øger værdien af et misligholdt lån. Dette øger så igen købspriserne i transaktioner med misligholdte lån. Endvidere er det mindre kompliceret at sælge misligholdte lån, hvis lånet er sikret. Dette skyldes, at det er enklere at fastsætte prisen for et misligholdt lån med sikkerhedsstillelse på et sekundært marked end for et usikret lån, fordi værdien af sikkerhedsstillelsen bestemmer det misligholdte låns mindsteværdi. Med et mere likvidt og mere velfungerende sekundært marked for misligholdte lån, hvor investorerne udviser større interesse for misligholdte lån med indbygget fremskyndet fyldestgørelse, vil kreditinstitutterne i højere grad føle sig tilskyndet til at anvende fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse, når de udsteder nye lån. Den harmonisering, der opnås ved dette direktiv, vil endvidere fremme mulighederne for paneuropæiske investorer i misligholdte lån og dermed forbedre markedets likviditet yderligere.
- (8) I den offentlige debat henvises der ganske vist ofte til udtryk som "lån" og "banker", men i det følgende anvendes de mere præcise juridiske udtryk "kredit" eller "kreditaftaler" og "kreditinstitut". Endvidere dækker udtrykkene bank og kreditinstitut også datterselskaber af banker og kreditinstitutter, medmindre andet er angivet.
- (9) Dette direktiv bør fremme udviklingen af sekundære markeder for misligholdte lån i EU ved at fjerne hindringer for overførsel af misligholdte lån fra kreditinstitutter til ikke-kreditinstitutter og samtidig beskytte forbrugernes rettigheder. Enhver foreslået foranstaltning bør også forenkle og harmonisere kravene om meddelelse af tilladelse til kreditservicevirksomheder. Ved dette direktiv bør der derfor etableres en EU-ramme for både købere af og kreditservicevirksomheder for kreditaftaler, der udstedes af kreditinstitutter.
- (10) I øjeblikket kan kreditkøbere og kreditservicevirksomheder dog ikke udnytte fordelene ved det indre marked på grund af barrierer, der er opstået som følge af divergerende nationale bestemmelser i mangel af en særlig, sammenhængende regulerings- og tilsynsmæssig ordning. Medlemsstaterne har meget forskellige regler for, hvordan ikke-kreditinstitutter kan erhverve kreditaftaler fra kreditinstitutter. I nogle medlemsstater er ikke-kreditinstitutter, som køber kredit udstedt af kreditinstitutter, ikke omfattet af regulering, mens de i andre er underlagt forskellige krav, undertiden endda et krav om at skulle indhente tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut. Disse forskellige reguleringsmæssige krav har skabt betydelige hindringer for lovligt køb af kredit på tværs af grænserne i EU hovedsageligt ved at øge de efterlevelseseffekter, kreditkøbere konfronteres med, når de søger at købe kreditporteføljer. Som følge heraf opererer kreditkøbere kun i et begrænset antal medlemsstater, hvilket har medført ringe konkurrence på det indre marked, da antallet af interesserede kreditkøbere fortsat er lavt. Dette har ført til et ineffektivt sekundært marked for misligholdte lån. Desuden har de hovedsageligt nationale markeder for misligholdte lån tendens til at være af begrænset omfang.
- (11) Ikke-kreditinstitutters begrænsede deltagelse har resulteret i en lav efterspørgsel, ringe konkurrence og lave købspriser for porteføljer af kreditaftaler på de sekundære markeder, hvilket er en hæmsko for kreditinstitutter, når det drejer sig om at sælge misligholdte kreditaftaler. Der er derfor en klar EU-dimension ved det at udvikle markeder for kreditter ydet af kreditinstitutter og solgt til ikke-kreditinstitutter. På den ene side bør det være muligt for kreditinstitutter at sælge misligholdte eller endda

ikke-misligholdte kreditaftaler på EU-plan på effektive, konkurrencedygtige og gennemsigtige sekundære markeder. På den anden side gør fuldførelsen af bankunionen og af en kapitalmarkedsunion det nødvendigt at handle for at forhindre akkumulering af misligholdte kreditaftaler på kreditinstitutternes balancer, således at de fortsat kan varetage deres opgave med at finansiere økonomien.

- (12) Kreditorer bør selv kunne håndhæve en kreditaftale og realisere skyldige beløb, eller de bør kunne overdrage en sådan realisering til en anden person, der leverer sådanne tjenesteydelser på et fagligt grundlag, dvs. kreditservicevirksomheder. Købere af kredit fra kreditinstitutter benytter ligeledes ofte kreditservicevirksomheder til at realisere skyldige beløb, men kreditservicering er endnu ikke omfattet af en EU-ramme.
- (13) Visse medlemsstater regulerer kreditservicering, men i forskelligt omfang. For det første regulerer kun nogle af medlemsstaterne disse aktiviteter, og de definerer de omfattede aktiviteter meget forskelligt. De øgede overholdelsesomkostninger udgør en hindring for at udvikle strategier for udvidelse ved hjælp af sekundær etablering eller grænseoverskridende levering af tjenesteydelser. For det andet stiller et betydeligt antal medlemsstater krav om tilladelser til nogle af de aktiviteter, som disse kreditservicevirksomheder udfolder. Disse tilladelser pålægger forskellige krav og giver ikke mulighed for grænseoverskridende opskalering, hvilket igen virker som en hindring for levering af tjenesteydelser på tværs af grænserne. Endelig er lokal etablering i visse tilfælde lovpligtig, hvilket hindrer udøvelse af friheden til at levere tjenesteydelser på tværs af grænser.
- (14) Kreditservicevirksomheder kan levere tjenesteydelser til kreditinstitutter og til kreditkøbere, som ikke er kreditinstitutter, men et konkurrencedygtigt og integreret marked for kreditservicevirksomheder forudsætter, at der skabes et konkurrencedygtigt og integreret marked for kreditkøbere. Da kreditkøbere i mange tilfælde ikke selv har kapacitet til at servicere kredit, undlader de måske at købe kredit fra kreditinstitutter, hvis de ikke kan outsource kreditserviceringen til andre enheder.
- (15) Manglende konkurrence på markedet for køb af kredit og på markedet for kreditservicering medfører, at kreditkøbere skal betale kreditservicevirksomheder høje gebyrer for deres tjenesteydelser, og fører til lave priser på sekundære markeder for kredit. Dette mindsker incitamenterne for kreditinstitutterne til at afhænde deres beholdninger af misligholdte lån.
- (16) Derfor er det nødvendigt med en indsats på EU-plan for at tage højde for kreditkøberes og kreditservicevirksomheders situation i forhold til kredit, der oprindeligt er ydet af kreditinstitutter. Det foreslås ikke på nuværende tidspunkt at dække kredit oprindeligt udstedt af ikke-kreditinstitutter eller gældsinddrivelse generelt, da der ikke er belæg i form af makroøkonomisk relevans, uhensigtsmæssige incitamenters eller dårligt fungerende markeder for et sådant udvidet anvendelsesområde.
- (17) Selv om formålet med dette direktiv er at styrke kreditinstitutternes evne til at håndtere kredit, der er misligholdt eller risikerer at blive misligholdt, omfatter det sekundære marked for kredit både misligholdte og ikke-misligholdte lån. De faktiske salg på markedet omfatter kreditporteføljer bestående af en blanding af ikke-misligholdte, urentable og misligholdte lån. Porteføljerne omfatter både sikret og usikret kredit og kredit til forbrugere eller virksomheder. Hvis reglerne om fyldestgørelse af kredit er forskellige for hver type kredit eller låntager, er der yderligere omkostninger forbundet med forberedelse af de pågældende kreditporteføljer til salg. De bestemmelser i dette direktiv, der tager sigte på at udvikle det sekundære marked, omfatter både

misligholdte og ikke-misligholdte lån med henblik på at undgå en situation, hvor disse yderligere omkostninger vil afholde investorer fra at deltage og fragmentere dette nye marked. Kreditinstitutter vil drage fordel af et bredere investorgrundlag og mere effektive kreditservicevirksomheder. Der er lignende fordele for porteføljeadministrationsselskaber, som i nogle medlemsstater både markedsfører misligholdte og ikke-misligholdte lån, der er udstedt af kreditinstitutter, som er blevet opløst eller omstruktureret, eller som på anden måde har fjernet dem fra deres balancer²⁸.

- (18) Den vægt, som EU's lovgivere lægger på forbrugerbeskyttelse i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU²⁹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF³⁰ og Rådets direktiv 93/13/EØF³¹, er ensbetydende med, at overdragelse af kreditors rettigheder i henhold til en kreditaftale eller af selve aftalen til en kreditkøber ikke på nogen måde bør indvirke på omfanget af den beskyttelse, der sikres forbrugerne i EU-lovgivningen. Kreditkøbere og kreditservicevirksomheder bør derfor overholde den EU-lovgivning, som finder anvendelse på den oprindelige kreditaftale, og forbrugeren bør bevare det samme niveau af beskyttelse som fastsat i EU-lovgivningen eller ved EU-lovvalgsregler eller nationale lovvalgsregler, uanset hvilken lovgivning, der finder anvendelse på kreditkøberen eller kreditservicevirksomheden.
- (19) Dette direktiv bør ikke berøre EU-retsakter vedrørende retsligt samarbejde i civilsager, navnlig bestemmelserne om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser og om retternes kompetence, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008³² og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012³³, herunder anvendelsen af disse retsakter og bestemmelser i det enkelte tilfælde. Alle kreditorer og personer, som repræsenterer dem, er forpligtet til at overholde disse EU-retsakter, når de er i kontakt med forbrugeren og de nationale myndigheder, for at sikre, at forbrugernes rettigheder beskyttes.
- (20) For at sikre en høj grad af forbrugerbeskyttelse indeholder EU-lovgivningen og den nationale lovgivning en række rettigheder og beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med kreditaftaler, som en forbruger gives tilsagn om, eller som en forbruger indrømmes. Disse rettigheder og beskyttelsesforanstaltninger gælder navnlig i forbindelse med forhandling og indgåelse af kreditaftalen og opfyldelse eller misligholdelse heraf. Dette er navnlig tilfældet i forbindelse med langsigtede forbrugerkreditaftaler, der er omfattet af direktiv 2014/17/EU, i forhold til forbrugers ret til at frigøre sig helt eller delvist fra sine forpligtelser under en kreditaftale, før aftalen udløber, eller til at blive underrettet, via det europæiske

²⁸ Jf. Commission staff working document SWD(2018 72) om blueprintet for oprettelse af porteføljeadministrationsselskaber.

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34).

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66).

³¹ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29).

³² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6).

³³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).

standardiserede informationsblad (ESIS), hvis det er relevant, om den eventuelle overførsel af kreditaftalen til en kreditkøber. Låntagers rettigheder bør heller ikke ændres, hvis overførslen af kreditaftalen mellem et kreditinstitut og en køber sker i form af kontraktfornyelse.

- (21) Endvidere indskrænker dette direktiv ikke anvendelsesområdet for EU-reglerne om forbrugerbeskyttelse, og kreditkøbere bør i det omfang, de anses for at være kreditorer i henhold til bestemmelserne i direktiv 2014/17/EU og direktiv 2008/48/EF, være omfattet af de særlige forpligtelser, der er omhandlet i henholdsvis artikel 35 direktiv 2014/17/EU og artikel 20 direktiv 2008/48/EF.
- (22) Kreditinstitutter i Unionen og deres datterselskaber foretager kreditservicering som en del af deres normale forretningsaktiviteter. De har de samme forpligtelser med hensyn til kredit, som de selv har udstedt, og kredit, som de har købt af et andet kreditinstitut. Da de allerede er genstand for regulering og tilsyn, ville anvendelse af dette direktiv på deres kreditservicering eller købsaktiviteter føre til unødvendig overlappning af tilladelser og fordobling af efterlevelselsesomkostninger, og derfor er de ikke omfattet af dette direktiv.
- (23) For at gøre det muligt for eksisterende kreditkøbere og kreditservicevirksomheder at tilpasse sig kravene i de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv, og navnlig for at gøre det muligt for kreditservicevirksomheder at opnå tilladelse, finder dette direktiv kun anvendelse på overførsler af kreditaftaler, der finder sted seks måneder efter fristen for gennemførelse.
- (24) En kreditservicevirksomheds tilladelse til at foretage kreditservicering i hele Unionen bør være genstand for et sæt ensartede og harmoniserede betingelser, som de kompetente myndigheder bør anvende på en forholdsmæssig måde. For at undgå at begrænse debtors eller låntagers beskyttelse og for at fremme tilliden bør betingelserne for at få meddelt og bevare tilladelse som en kreditservicevirksomhed sikre, at kreditservicevirksomheder, personer, som besidder en kvalificeret andel i kreditservicevirksomheden, eller som er en del af ledelsen i kreditservicevirksomheden, har en ren straffeattest med hensyn til alvorlige strafbare handlinger på det formueretlige område, inden for finansielle aktiviteter eller vedrørende den fysiske integritet, og at de har et godt omdømme. Disse personer samt kreditservicevirksomheden bør på tilsvarende måde ikke være omfattet af insolvensbehandling eller tidligere have været erklæret konkurs, medmindre de har genvundet deres fulde ret til erhvervsudøvelse i overensstemmelse med national lovgivning. For at sikre, at reglerne om debitorbeskyttelse samt beskyttelse af personoplysninger overholdes, er det endelig også nødvendigt at stille krav om, at der forefindes relevante governanceordninger og interne kontrolmekanismer samt mekanismer til registrering og behandling af klager, som er underlagt tilsyn. Derudover bør kreditservicevirksomheder være forpligtet til at handle loyalt og under behørig hensyntagen til låntagernes finansielle situation. Hvis der findes gældsrådgivning, som kan lette tilbagebetaling af gæld, på nationalt plan, bør kreditservicevirksomhederne overveje at henvise låntagere til sådanne tjenester.
- (25) For at undgå langvarige procedurer og usikkerhed er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om de oplysninger, som ansøgere skal indgive, samt om rimelige frister for meddelelse af tilladelse og betingelserne for inddragelse af tilladelser. Hvis myndighederne inddrager en tilladelse til en kreditservicevirksomhed, som foretager kreditservicering i andre medlemsstater, bør de kompetente myndigheder i værtslandet underrettes herom. På samme måde bør der oprettes et ajourført offentligt

onlineregister i hver medlemsstat for at sikre gennemsigtighed om antallet og identiteten af de kreditservicevirksomheder, der er meddelt tilladelse.

- (26) Det bør fastsættes, at kreditservicevirksomheder, som outsourcer deres aktiviteter til kreditserviceleverandører, er ansvarlige for at sikre, at dette ikke medfører unødige operationelle risici eller manglende overholdelse fra kreditserviceleverandørens side af nationale eller EU-retlige krav eller begrænser en tilsynsmyndigheds mulighed for at varetage sin opgave og beskytte låntagers rettigheder.
- (27) Når en kreditor overdrager forvaltningen og håndhævelsen af en kreditaftale, overdrager denne sine rettigheder og forpligtelser og også sin direkte kontakt med låntageren til kreditservicevirksomheden, men er fortsat i sidste ende ansvarlig, og derfor bør forholdet mellem kreditor og kreditservicevirksomheden præciseres skriftligt, og det bør være muligt for de kompetente myndigheder at kontrollere, hvordan et sådant forhold er fastlagt.
- (28) For at sikre en kreditservicevirksomhed ret til at indgå i aktiviteter på tværs af grænser og for at tilvejebringe tilsyn hermed fastlægges der ved dette direktiv en procedure for godkendte kreditservicevirksomheders udøvelse af retten til at indgå i aktiviteter på tværs af grænser. Kommunikation mellem myndighederne i hjem- og værtslandet samt med en kreditservicevirksomhed bør finde sted inden for rimelige frister.
- (29) For at sikre et effektivt tilsyn med grænseoverskridende kreditservicevirksomheder bør der oprettes en særlig ramme for samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i hjem- og værtslandet. Denne ramme bør give mulighed for udveksling af fortrolige oplysninger, stedlige og ikke-stedlige inspektioner, ydelse af bistand og underretning om resultaterne af kontrol og inspektioner og eventuelle foranstaltninger.
- (30) En vigtig forudsætning for at kunne varetage rollen som kreditkøber og kreditservicevirksomhed bør være, at den pågældende har adgang til alle relevante oplysninger, og medlemsstaterne bør sikre, at dette er muligt, samtidig med at EU's bestemmelser og nationale bestemmelser om databeskyttelse overholdes.
- (31) Når kreditinstitutter overfører en kreditaftale, bør de være forpligtet til at underrette deres egen tilsynsmyndighed og den myndighed, der har kompetence til at føre tilsyn med overholdelse af dette direktiv, om de vigtigste karakteristika ved den overførte kreditportefølje og om køberens identitet samt, hvis det er relevant, om dennes repræsentant i Unionen. Denne kompetente myndighed bør være forpligtet til at videregive disse oplysninger til de myndigheder, der har kompetence til at føre tilsyn med kreditkøberen, og den kompetente myndighed på det sted, hvor låntageren er etableret. Sådanne gennemsigtighedskrav giver mulighed for en harmoniseret og effektiv overvågning af overførsel af kreditaftaler i Unionen.
- (32) Som led i Rådets handlingsplan vil kreditinstitutternes datainfrastruktur blive styrket ved ensartede og standardiserede data om misligholdte kreditaftaler. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har udviklet formularer til data om krediteksponeringer i anlægsbeholdningen, som giver potentielle købere mulighed for at værdiansætte kreditaftalerne og udvise due diligence. Hvis sådanne formularer anvendes i forbindelse med kreditaftaler, ville de reducere informationsasymmetrien mellem potentielle købere og sælgere af kreditaftaler og dermed bidrage til at udvikle et velfungerende sekundært marked i Unionen. EBA bør derfor videreudvikle formularerne til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, og kreditinstitutterne bør anvende disse standarder til at lette værdiansættelsen af kreditaftaler, der udbydes til salg.

- (33) Værdiansættelse af en portefølje af misligholdte lån er en kompliceret og kompleks opgave, og derfor er de faktiske købere på de sekundære markeder avancerede investorer. Det er ofte investeringsfonde, finansielle institutioner eller kreditinstitutter. De skaber ikke ny kredit, men køber eksisterende kredit for egen risiko, og derfor giver de ikke anledning til tilsynsmæssige betænkeligheder, og deres potentielle bidrag til systemisk risiko er ubetydeligt. Det er derfor ikke berettiget at kræve, at disse typer investorer skal ansøge om tilladelse, eller at fastsætte særlige betingelser for deres udøvelse af sådanne aktiviteter. Det er imidlertid vigtigt, at EU's og de nationale forbrugerbeskyttelsesregler fortsat finder anvendelse, og at låntagernes rettigheder fortsat er de rettigheder, som følger af den oprindelige kreditaftale.
- (34) Tredjelandskreditkøbere kan gøre det vanskeligere for EU-forbrugere at påberåbe sig deres rettigheder i henhold til EU-retten og for de nationale myndigheder at føre tilsyn med kreditaftalens håndhævelse. Kreditinstitutter kan også vige tilbage fra at overføre sådanne kreditaftaler til tredjelandskreditkøbere på grund af de omdømmemæssige risici i den forbindelse. Ved at forpligte repræsentanten for tredjelandskøbere af forbrugerkredit til at udpege et kreditinstitut eller en kreditservicevirksomhed, der er meddelt tilladelse i Unionen, til at servicere kreditaftalen, sikres det, at de samme standarder for forbrugerrettigheder opretholdes efter kreditaftalens overførsel. Kreditservicevirksomheden er forpligtet til at overholde gældende EU-ret og national lovgivning, og de nationale myndigheder i de enkelte medlemsstater bør have de nødvendige beføjelser til at føre et reelt tilsyn med dens aktiviteter.
- (35) Kreditkøbere, som benytter sig af kreditservicevirksomheders eller kreditinstitutters tjenesteydelser, bør underrette de kompetente myndigheder herom, således at de kan føre tilsyn med kreditservicevirksomhedens adfærd over for låntager. Kreditkøbere er også forpligtet til rettidigt at underrette de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med dem, hvis de anvender et andet kreditinstitut eller en anden kreditservicevirksomhed.
- (36) Kreditkøbere, som håndhæver den erhvervede kreditaftale direkte, bør gøre dette i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse på kreditaftalen, herunder de regler om forbrugerbeskyttelse, der gælder for låntager. Nationale regler, navnlig om håndhævelse af kontrakter, forbrugerbeskyttelse og strafferet, finder fortsat anvendelse, og de kompetente myndigheder bør sikre, at de overholdes på medlemsstaternes område.
- (37) For at lette håndhævelsen af de forpligtelser, der er fastsat i direktivet, hvis en kreditkøber ikke er etableret i Unionen, bør det ved national lovgivning til gennemførelse af dette direktiv fastsættes, at ved overførsel af en kreditaftale udpeger tredjelandskreditkøber en repræsentant, der er etableret i Unionen, som de kompetente myndigheder kan rette henvendelse til ud over eller i stedet for kreditkøber. Denne repræsentant er ansvarlig for at opfylde de forpligtelser, der pålægges kreditkøbere i henhold til dette direktiv.
- (38) På nuværende tidspunkt er forskellige myndigheder ansvarlige for at meddele tilladelse til og føre tilsyn med kreditservicevirksomheder og kreditkøbere i medlemsstaterne, og det er derfor vigtigt, at medlemsstaterne præciserer deres rolle og tillægger dem tilstrækkelige beføjelser, navnlig fordi de muligvis får behov for at føre tilsyn med enheder, der leverer tjenesteydelser i andre medlemsstater. For at sikre et effektivt og forholdsmæssigt tilsyn i hele Unionen bør medlemsstaterne tillægge de kompetente myndigheder de beføjelser, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver i henhold til dette direktiv, herunder beføjelse til at indhente de nødvendige

oplysninger, til at efterforske mulige overtrædelser, til at behandle låntageres klager og til at pålægge sanktioner og afhjælpende foranstaltninger, herunder inddragelse af tilladelsen. Hvis sådanne sanktioner anvendes, bør medlemsstaterne sikre, at de kompetente myndigheder anvender dem på en forholdsmæssig måde og begrundet deres afgørelser, og at disse afgørelser endvidere er underlagt domstolsprøvelse også i tilfælde, hvor de kompetente myndigheder ikke handler inden for de fastsatte frister.

- (39) Rådets "Handlingsplan for behandling af misligholdte lån i Europa" omfatter et lovgivningsmæssigt initiativ, der tager sigte på at fremme beskyttelsen af sikrede kreditorer ved at tilvejebringe mere effektive metoder til realisering af værdi fra sikret kredit gennem en procedure for fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse.
- (40) I nogle medlemsstater findes der ikke effektive mekanismer til fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse, som gør det muligt for sikrede kreditorer at realisere værdier fra sikkerhedsstillelse i tilfælde af låntagers misligholdelse, hvilket er ensbetydende med, at sikrede kreditorer i disse medlemsstater kun er i stand til at realisere sikkerhedsstillelse ved domstolene, hvilket det kan være en langvarig og bekostelig proces. Hvis der rent faktisk findes procedurer for udenretslig fyldestgørelse, varierer de fra den ene medlemsstat til den anden i omfang og effektivitet. Af den grund er det nødvendigt at fastlægge en særskilt fælles mekanisme, som er til rådighed i alle medlemsstater. Denne mekanisme bør dog ikke erstatte eksisterende nationale håndhævelsesforanstaltninger, herunder dem, der ikke kræver domstolenes medvirken.
- (41) Den manglende effektivitet, som kendetegner nogle medlemsstaters procedurer for udenretslig fyldestgørelse, er en vigtig årsag til de lave realiseringsprocenter, der gør sig gældende, når erhvervsdrivende låntagere misligholder kreditaftaler med sikkerhedsstillelse. Varigheden af nogle af de eksisterende procedurer indebærer yderligere omkostninger for sikrede kreditorer og værditab på de aktiver, der er stillet som sikkerhed. I de medlemsstater, som ikke har etableret procedurer for udenretslig håndhævelse for forskellige typer af sikkerhedsstillelse, konfronteres sikrede kreditorer ofte med langvarige fyldestgørelsesprocesser ved domstolene.
- (42) De eksisterende håndhævelsesprocedurer i Unionen bevirker i nogle tilfælde, at kreditinstitutter og virksomheder ikke har lige vilkår i hele Unionen med hensyn til adgang til kredit, især SMV'er, der i højere grad er afhængige af bankkredit end større virksomheder. SMV'er har på grund af uensartede realiseringsprocenter i medlemsstaterne ikke samme adgang til bankkredit, idet kreditinstitutternes udlånskapacitet reduceres i takt med, at misligholdte lån ophobes på deres balancer, som følge af tilsynsmæssige krav og de interne ressourcer, der skal afsættes til at håndtere misligholdte lån. Dette bidrager til den manglende tillid til mulighederne for fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse i forskellige medlemsstater og kan føre til højere låneomkostninger afhængigt af etableringssted og uanset den reelle kreditværdighed. Derfor er der behov for en ny fælles procedure for det indre marked, bankunionen og kapitalmarkedsunionen, og det er nødvendigt at sikre, at kreditinstitutter og virksomheder, som har tilladelse til at udstede kredit ved at indgå kreditaftaler med sikkerhedsstillelse i alle medlemsstater, har mulighed for at håndhæve disse aftaler ved hjælp af effektive procedurer for fremskyndet udenretslig fyldestgørelse.
- (43) Med henblik på at beskytte forbrugerne bør kreditaftaler, der indgås med forbrugere, være udelukket fra anvendelsesområdet for mekanismen til fremskyndet udenretslig fyldestgørelse i dette direktiv. For at beskytte ejere af enkeltmandsvirksomheder bør

denne mekanisme heller ikke finde anvendelse på kreditaftaler, der er sikret ved sikkerhedsstillelse i form af fast ejendom, som er den primære bopæl for ejeren af enkeltmandsvirksomheden.

- (44) Da denne mekanisme til fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse er et frivilligt instrument, som forudsætter, at der er indgået aftale herom mellem den sikrede kreditor og den erhvervsdrivende låntager, er det nødvendigt, at låntager informeres om konsekvenserne heraf og de betingelser, hvorunder kreditor kan anvende denne fremskyndede procedure. Derfor bør betingelserne fastlægges i en skriftlig aftale eller tiltrædes i et notarbekræftet dokument, hvis dette er foreskrevet i national lovgivning, mellem kreditor og låntager.
- (45) For at beskytte erhvervsdrivende låntagere bør det ved fornødne foranstaltninger sikres, at kreditorer giver låntagere en rimelig frist til at foretage betaling for at afværge denne form for fyldestgørelse.
- (46) For at sikre, at denne mekanisme til fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse er et effektivt middel til fremskyndet realisering af værdier fra sikkerhedsstillelse, bør den aftale, som den sikrede kreditor og den erhvervsdrivende låntager indgår herom, omfatte et direkte tvangsfuldbyrdsgrundlag, dvs. en klausul i aftalen, der muliggør direkte fyldestgørelse af sikkerhedsstillelsen gennem fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse uden, at det er nødvendigt at sikre et tvangsfuldbyrdsgrundlag ved domstolene.
- (47) I de medlemsstater, som allerede har etableret procedurer for udenretslig fyldestgørelse, er der forbindelser mellem disse procedurer og dele af den nationale lovgivning på det civil-, handels-, formue- og offentligretlige område og den nationale lovgivning om insolvens, og hvilken form for procedure, der kan anvendes, afhænger af den type aktiver, der er stillet som sikkerhed, idet procedurer for fast ejendom ofte medfører strengere proceduremæssige krav og et minimum af retsligt tilsyn. Derfor bør medlemsstaterne have skønsbeføjelse med hensyn til at bestemme, hvilken type fyldestgørelsesprocedure der stilles til rådighed for sikrede kreditorer med henblik på denne fremskyndede udenretslige fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse: offentlig auktion eller privat salg eller, i henhold til visse nationale rammer, tilegnelse af aktivet.
- (48) For at sikre, at den sikrede kreditor kun realiserer, hvad den erhvervsdrivende låntager skylder i henhold til kreditaftalen, bør medlemsstaterne sikre, at den sikrede kreditor er forpligtet til at betale den erhvervsdrivende låntager en eventuel positiv forskel mellem den med sikkerhedsstillelse afdækkede kreditaftales udestående beløb og indtægterne ved salg af aktivet (efter offentlig auktion eller privat salg) eller i tilfælde af tilegnelse mellem det udestående beløb og den værdiansættelse af aktivet, der er foretaget med henblik på beslaglæggelse. Hvis medlemsstaterne giver mulighed for at realisere sikkerhedsstillelse ved hjælp af tilegnelse, bør den positive forskel, der skal udbetales til låntager, svare til forskellen mellem den med sikkerhedsstillelse afdækkede kreditaftales udestående beløb og aktivets værdiansættelse. Selv om det beløb, der realiseres ved denne fremskyndede håndhævelse, er mindre end den med sikkerhedsstillelse afdækkede kreditaftales udestående beløb, bør medlemsstaterne ikke hindre parterne i en kreditaftale med sikkerhedsstillelse i at indgå en udtrykkelig aftale om, at det er tilstrækkeligt at realisere sikkerhedsstillelsen gennem fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse for at tilbagebetale kreditten.
- (49) Medlemsstaterne bør sikre, at når kreditor overfører en kreditaftale med sikkerhedsstillelse, som omfatter den fremskyndede udenretslige fyldestgørelse af

sikkerhedsstillelse i dette direktiv, til tredjemand, erhverver denne tredjemand retten til at benytte den fremskyndede udenretslige fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse på de samme vilkår og betingelser som den sikrede kreditor.

- (50) For at sikre overensstemmelse med reglerne om førtidig insolvens og insolvens bør medlemsstaterne sikre, at fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse gennem fremskyndet fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse i sager anlagt mod den erhvervsdrivende låntager om forebyggende rekonstruktion som fastsat i forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammer for forebyggende rekonstruktion og en ny chance³⁴ er omfattet af bestemmelserne om suspension af individuelle fuldbyrdelsesforanstaltninger i overensstemmelse med national lovgivning til gennemførelse af nævnte direktiv. I sager anlagt mod den erhvervsdrivende låntager om insolvensbehandling bør fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse gennem fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse også være omfattet af bestemmelserne om suspension af individuelle fuldbyrdelsesforanstaltninger i overensstemmelse med gældende national lovgivning. Det bør overlades til national lovgivning at bestemme, om sikrede kreditorer har fortrinsret til sikkerhedsstillelse i forbindelse med denne fremskyndede mekanisme, selv når insolvensbehandlingen er indledt.
- (51) På grund af de begrænsede data, der er til rådighed om det antal udenretslige procedurer, som kreditinstitutterne anvender til at realisere værdier fra sikkerhedsstillelse i tilfælde af låntagers misligholdelse, bør de nationale kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kreditinstitutter, forpligtes til at indsamle oplysninger om det antal kreditaftaler med sikkerhedsstillelse, som håndhæves gennem fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse, og om tidsrammerne for en sådan fyldestgørelse. For at få en bedre forståelse af effektiviteten, når det drejer sig om fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse inden for Unionen, bør medlemsstaterne indlevere årlige statistiske data herom til Kommissionen fra et år efter datoen for dette direktivs anvendelse.
- (52) For at sikre en høj grad af forbrugerbeskyttelse bør forbrugere i god tid forud for eventuelle ændringer af vilkårene og betingelserne i en kreditaftale modtage en klar og udtømmende liste over sådanne ændringer, en tidsplan for deres gennemførelse og de nødvendige oplysninger om samt navn og adresse på den nationale myndighed, hvor forbrugeren kan indgive klager, jf. dog forpligtelser forud for kontraktindgåelse i henhold til direktiv 2014/17/EU, direktiv 2008/48/EF og direktiv 93/13/EØF.
- (53) Kreditservicevirksomhederne bør etablere en effektivt mekanisme til behandling af klager fra låntagere, da resultaterne på sekundære markeder for kredit i vid udstrækning vil afhænge af, om de involverede enheder har et godt omdømme. Medlemsstaterne bør sikre, at de myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med kreditkøb og kreditservicevirksomheder, råder over effektive og lettilgængelige procedurer til behandling af klager fra låntagere.
- (54) Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679³⁵ og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001³⁶ finder anvendelse, når

³⁴ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammer for forebyggende rekonstruktion, muligheden for en ny chance og foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv 2012/30/EU, (COM/2016/0723 final af 22.11.2016).

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

personoplysninger behandles med henblik på dette direktiv. Når personoplysninger behandles med henblik på dette direktiv, bør der navnlig træffes foranstaltninger med henblik på at angive det præcise formål, henviser til det relevante retsgrundlag, opfylde de relevante sikkerhedskrav i forordning (EU) 2016/679 og respektere principperne om nødvendighed, proportionalitet, formålsbegrænsning og en rimelig dataopbevaringsperiode. Endvidere bør beskyttelse af personoplysninger gennem design og databeskyttelse gennem standardindstillinger indgå i alle databehandlingssystemer, der udvikles og anvendes inden for rammerne af dette direktiv. Det administrative samarbejde og den gensidige bistand mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne bør ligeledes være i overensstemmelse med de regler om beskyttelse af personoplysninger, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679, og i overensstemmelse med nationale databeskyttelsesregler til gennemførelse af EU-lovgivningen.

- (55) For at sikre, at forbrugerbeskyttelsesniveauet ikke påvirkes, hvis en kreditors rettigheder i henhold til en realkreditaftale eller selve aftalen overdrages til tredjemand, bør der indføres en ændring af direktiv 2014/17/EU for at fastslå, at forbrugeren i tilfælde af overdragelse af kredit, der er omfattet af nævnte direktiv, har ret til at gøre enhver indsigelse gældende over for kreditkøber, som han kunne gøre gældende over for den oprindelige kreditor, og til at blive underrettet om overførslen.
- (56) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Afsnit I

Genstand, anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Genstand

Ved dette direktiv fastlægges der fælles rammer og krav vedrørende:

- a) kreditservicevirksomheder, som handler på vegne af et kreditinstitut eller en kreditkøber i forbindelse med en kreditaftale udstedt af et kreditinstitut eller datterselskaber af et kreditinstitut
- b) kreditkøbere i en kreditaftale udstedt af et kreditinstitut eller datterselskaber af et kreditinstitut

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

- c) en supplerende fælles mekanisme til fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse i forbindelse med kreditaftaler med sikkerhedsstillelse, som er indgået mellem kreditorer og erhvervsdrivende låntagere, og som er sikret ved sikkerhedsstillelse.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktivs artikel 3-22 og 34-43 finder anvendelse på:
 - a) en kreditservicevirksomhed knyttet til en kreditaftale udstedt af et kreditinstitut etableret i Unionen eller af i Unionen etablerede datterselskaber af et sådant kreditinstitut, som handler på vegne af en kreditor, jf. gældende EU-ret eller national lovgivning
 - b) en kreditkøber af en kreditaftale udstedt af et kreditinstitut etableret i Unionen eller af i Unionen etablerede datterselskaber af et sådant kreditinstitut, hvor kreditkøberen påtager sig kreditors forpligtelser efter aftalen, jf. gældende EU-ret og national lovgivning.
2. Dette direktivs artikel 3, 23-33 og 39-43 finder anvendelse på kreditaftaler med sikkerhedsstillelse, som er indgået mellem kreditorer og erhvervsdrivende låntagere, og som er sikret ved løsøre og fast ejendom, som den erhvervsdrivende låntager ejer, og som over for en kreditor er blevet stillet som sikkerhed for tilbagebetalingen af krav i henhold til kreditaftalen med sikkerhedsstillelse.
3. Dette direktiv berører ikke beskyttelsen af forbrugerne, jf. direktiv 2014/17/EU, 2008/48/EF, Rådets direktiv 93/13/EØF og bestemmelserne i national ret til gennemførelse heraf, i forbindelse med kreditaftaler, der falder ind under dets anvendelsesområde.
4. Dette direktivs artikel 3-22 og 34-43 finder ikke anvendelse på:
 - a) servicering af en kreditaftale, der udføres af et kreditinstitut etableret i Unionen eller af i Unionen etablerede datterselskaber af et sådant kreditinstitut
 - b) servicering af en kreditaftale, som ikke er udstedt af et kreditinstitut etableret i Unionen eller af i Unionen etablerede datterselskaber af et sådant kreditinstitut, medmindre den udstedte kreditaftale erstattes af en kreditaftale udstedt af et sådant institut eller af datterselskaber af et sådant institut
 - c) køb af en kreditaftale, der foretages af et kreditinstitut etableret i Unionen eller af i Unionen etablerede datterselskaber af et sådant kreditinstitut
 - d) overførsel af en kreditaftale, der foretages inden den i artikel 41, stk. 2, andet afsnit, omhandlede dato.
5. Dette direktivs artikel 3, 23-33 og 34-43 finder ikke anvendelse på:
 - a) kreditaftaler med sikkerhedsstillelse, som er indgået mellem kreditorer og låntagere, som er forbrugere som defineret i artikel 3, litra a), i direktiv 2008/48/EF
 - b) kreditaftaler med sikkerhedsstillelse, som er indgået mellem kreditorer og erhvervsdrivende låntagere, som er selskaber, som ikke arbejder med gevinst for øje

- c) kreditaftaler med sikkerhedsstillelse, som er indgået mellem kreditorer og erhvervsdrivende låntagere, som er sikret ved følgende former for sikkerhedsstillelse:
- i) aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse som defineret i artikel 2, stk. 1, litra a), i direktiv 2002/47/EF³⁷
 - ii) fast ejendom til beboelse, som udgør den primære bopæl for en erhvervsdrivende låntager.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "kreditinstitut": et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013³⁸
- 2) "kreditor": et kreditinstitut eller enhver juridisk person, som har udstedt en kredit som led i udøvelsen af sin erhvervmæssige virksomhed, eller en kreditkøber
- 3) "låntager": en juridisk eller fysisk person, som har indgået en kreditaftale med en kreditor
- 4) "erhvervsdrivende låntager": en anden juridisk eller fysisk person end en forbruger, som har indgået en kreditaftale med en kreditor
- 5) "kreditaftale": en aftale, det være sig i sin oprindeligt udstedte, i ændret eller i erstattet form, hvorved en kreditor yder eller giver tilsagn om at yde en kredit i form af henstand med betalingen, lån eller anden tilsvarende form for finansiel facilitet
- 6) "kreditaftale med sikkerhedsstillelse": en kreditaftale, som er indgået af et kreditinstitut eller en anden virksomhed med tilladelse til at udstede kredit, og som er sikret ved én af følgende former for sikkerhedsstillelse:
 - a) pant i fast ejendom eller anden form for sikkerhedsret (charge, lien eller tilsvarende), som almindeligvis anvendes i en medlemsstat i relation til fast ejendom
 - b) håndpant eller anden form for sikkerhedsret (charge, lien eller tilsvarende), som almindeligvis anvendes i en medlemsstat i relation til løsøre
- 7) "kreditkøber": enhver anden fysisk eller juridisk person end et kreditinstitut eller et datterselskab af et kreditinstitut, som køber en kreditaftale som led i udøvelsen af sin erhvervmæssige virksomhed
- 8) "kreditservicevirksomhed": enhver anden fysisk eller juridisk person end et kreditinstitut eller datterselskaber af et kreditinstitut, som på vegne af en kreditor udfører én eller flere af følgende aktiviteter:

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43).

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

- a) overvåger opfyldelsen af kreditaftalen
- b) indsamler og forvalter oplysninger om status for kreditaftalen, for låntager og, hvis det er relevant, for den sikkerhedsstillelse, der er anvendt til sikring af kreditaftalen
- c) oplyser låntager om ændringer i rentesatser, afgifter eller forfaldne betalinger i henhold til kreditaftalen
- d) fuldbyrder rettigheder og forpligtelser i henhold til kreditaftalen på vegne af kreditor, herunder forvaltning af tilbagebetalinger
- e) genforhandler kreditaftalens vilkår og betingelser med låntagere, når der ikke er tale om en "kreditformidler" som defineret i artikel 4, nr. 5), i direktiv 2014/17/EU eller artikel 3, litra f), i direktiv 2008/48/EF
- f) behandler klager fra låntagere
- 9) "hjemland": den medlemsstat, hvor kreditservicevirksomheden har hjemsted eller er etableret
- 10) "værtsland": en anden medlemsstat end hjemlandet, hvor en kreditservicevirksomhed har etableret en filial eller udpeget en befuldmægtiget eller leverer tjenesteydelser
- 11) "forbruger" en forbruger som defineret i artikel 3, litra a), i direktiv 2008/48/EF.

Afsnit II

Kreditservicevirksomheder

Kapitel I

Tilladelse til kreditservicevirksomheder

Artikel 4

Generelle krav

1. Medlemsstaterne skal kræve, at en kreditservicevirksomhed opnår tilladelse i hjemlandet, før den påbegynder sine aktiviteter på dens område, jf. kravene i de bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv.
2. Medlemsstaterne tillægger de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 20, stk. 3, beføjelse til at meddele sådanne tilladelser.

Artikel 5

Krav for meddelelse af tilladelse

1. Medlemsstaterne fastlægger følgende krav for meddelelse af tilladelse, jf. artikel 4, stk. 1:
 - a) ansøgeren er EU-borger eller en juridisk person som omhandlet i artikel 54 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

- b) følgende egenskaber skal gælde for medlemmerne af ansøgerens ledelses- eller administrationsorgan og de personer, som besidder kvalificerede andele i ansøgeren som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 36), i forordning (EU) nr. 575/2013, hvis ansøgeren er en juridisk person, samt for ansøgeren selv, hvis denne er en fysisk person:
 - i) de skal have et tilstrækkelig godt omdømme
 - ii) de skal have en ren straffeattest eller en anden tilsvarende national attest med hensyn til alvorlige strafbare handlinger på det formuemæssige område, inden for andre finansielle aktiviteter eller vedrørende den fysiske integritet
 - iii) de er ikke på nuværende tidspunkt omfattet af insolvensbehandling eller har tidligere været erklæret konkurs, medmindre de har genvundet deres fulde ret til erhvervsudøvelse i overensstemmelse med national lovgivning
 - c) ansøgeren har indført passende governanceordninger og interne kontrolmekanismer til sikring af, at låntagerrettigheder og regler om beskyttelse af personoplysninger som fastsat i lovgivningen om kreditaftalen overholdes
 - d) ansøgeren anvender en passende politik til sikring af, at låntagerne behandles på en fair og omhyggelig måde, herunder under hensyntagen til deres finansielle situation og behovet for henvisning til gældsrådgivning eller sociale tjenesteydere, hvis der er adgang til sådanne
 - e) ansøgeren har indført passende og særlige interne procedurer til sikring af, at klager fra låntagere registreres og behandles.
2. De kompetente myndigheder i hjemlandet skal nægte den i artikel 4, stk. 1, omhandlede tilladelse, hvis ansøgeren ikke overholder kravene i stk. 1.

Artikel 6

Procedure for meddelelse eller nægtelse af tilladelse

1. Medlemsstaterne etablerer en procedure for meddelelse af tilladelse til kreditservicevirksomheder, således at en ansøger kan indgive en ansøgning og fremlægge alle de oplysninger, der er nødvendige, for at den kompetente myndighed i hjemlandet kan kontrollere, om ansøgeren opfylder alle betingelserne i de bestemmelser i national ret, der gennemfører artikel 5, stk. 1.
2. Den i stk. 1 omhandlede ansøgning om tilladelse skal ledsages af følgende:
 - a) dokumentation for ansøgerens retlige status og dennes stiftelsesdokument, hvis det er relevant
 - b) adresse på ansøgerens hovedkontor eller vedtægtsmæssige hjemsted
 - c) identiteten på de af medlemmerne af ansøgerens ledelses- eller administrationsorgan, som besidder kvalificerede andele som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 36), i forordning (EU) nr. 575/2013
 - d) dokumentation for, at ansøgeren og de personer, der er omhandlet i denne artikels litra c), overholder betingelserne i artikel 5, stk. 1, litra b)

- e) dokumentation for governanceordningerne og de interne kontrolmekanismer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra c)
 - f) dokumentation for de politikker, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra d)
 - g) dokumentation for de interne procedurer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra e)
 - h) eventuelle outsourcingaftaler som omhandlet i artikel 10, stk. 1.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjemlandet inden for 20 arbejdsdage fra modtagelsen af ansøgningen om tilladelse vurderer, om den pågældende ansøgning er fuldstændig. Hvis ansøgningen anses for ufuldstændig, fastsætter de kompetente myndigheder en frist, inden for hvilken ansøgeren skal fremlægge supplerende oplysninger, og de meddeler ansøgeren, når de anser ansøgningen for fuldstændig.
4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjemlandet inden for 30 arbejdsdage fra modtagelsen af en fuldstændig ansøgning vurderer, om ansøgeren overholder de bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv. De kompetente myndigheder vedtager efter afslutning af nævnte vurdering en fuldt begrundet afgørelse om enten meddelelse eller nægtelse af tilladelse, som meddeles ansøgeren inden for fem arbejdsdage.
5. Medlemsstaterne sikrer, at en ansøger har ret til domstolsprøvelse inden for seks måneder efter indgivelse af en fuldstændig ansøgning, hvis de kompetente myndigheder i hjemlandet enten beslutter at nægte tilladelse i henhold til artikel 5, stk. 2, eller undlader at træffe en afgørelse i forbindelse med en ansøgning om tilladelse.

Artikel 7

Inddragelse af tilladelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjemlandet kan inddrage den meddelte tilladelse til en kreditservicevirksomhed, hvis denne enten:
- a) ikke udnytter tilladelsen i tolv måneder efter dens meddelelse
 - b) udtrykkeligt giver afkald på tilladelsen
 - c) ophører med kreditserviceaktiviteter i mere end seks måneder
 - d) har erhvervet en tilladelse på grundlag af falske erklæringer eller andre uretmæssige midler
 - e) ikke længere opfylder betingelserne i artikel 5, stk. 1
 - f) begår en alvorlig overtrædelse af gældende regler, herunder de bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv.
2. Hvis en tilladelse inddrages i henhold til stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder i hjemlandet straks underretter de kompetente myndigheder i værtslandet, hvis kreditservicevirksomheden leverer tjenesteydelser i henhold til artikel 11.

Artikel 8

Register over kreditservicevirksomheder med tilladelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder etablerer og vedligeholder et nationalt register over alle kreditservicevirksomheder med tilladelse til at levere tjenesteydelser inden for deres område, herunder kreditservicevirksomheder, der leverer tjenesteydelser i henhold til artikel 11.
2. Registret gøres offentligt tilgængeligt online og opdateres regelmæssigt.
3. Hvis en tilladelse inddrages, opdaterer de kompetente myndigheder hurtigst muligt registret.

Artikel 9

Aftaleforholdet mellem en kreditservicevirksomhed og en kreditor

1. Medlemsstaterne sikrer, at en kreditservicevirksomhed leverer sine tjenesteydelser med hensyn til forvaltning og håndhævelse af en kreditaftale på grundlag af en skriftlig aftale med en kreditor.
2. Den i stk. 1 omhandlede aftale skal indeholde følgende:
 - a) en udførlig beskrivelse af de kreditserviceringsaktiviteter, som kreditservicevirksomheden skal udføre
 - b) størrelsen af kreditservicevirksomhedens vederlag, eller hvordan dette vederlag skal beregnes
 - c) en præcisering af, i hvilket omfang kreditservicevirksomheden kan repræsentere kreditor i relation til låntager
 - d) et tilsagn fra parterne om, at de vil overholde de bestemmelser i EU-retten og national lovgivning, som finder anvendelse på kreditaftalen, herunder med hensyn til forbrugerbeskyttelse.
3. Medlemsstaterne sikrer, at kreditservicevirksomheden opbevarer og fører følgende fortegnelser i mindst ti år fra datoen for den i stk. 1 omhandlede kontrakt:
 - a) al korrespondance med såvel kreditor som låntager
 - b) alle anvisninger fra kreditor vedrørende samtlige de kreditaftaler, som den forvalter og fuldbyrder på vegne af pågældende kreditor.
4. Medlemsstaterne sikrer, at kreditservicevirksomheden gør de i stk. 3 omhandlede fortegnelser tilgængelige for de kompetente myndigheder efter anmodning.

Artikel 10

Kreditservicevirksomhedens outsourcing

1. Medlemsstaterne sikrer, at en kreditservicevirksomhed, der anvender tredjemand (en "kreditserviceleverandør") til at udføre aktiviteter, som den normalt selv ville udføre, fortsat er fuldt ud ansvarlig for opfyldelse af alle forpligtelser i henhold til de bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv. Outsourcing af nævnte kreditserviceringsaktiviteter sker på følgende betingelser:

- a) der indgås en skriftlig aftale mellem kreditservicevirksomheden og kreditserviceleverandøren, i henhold til hvilken kreditserviceleverandøren er forpligtet til at overholde de relevante bestemmelser i EU-retten og national lovgivning, som finder anvendelse på kreditaftalen
 - b) kreditservicevirksomhedens forpligtelser i henhold til dette direktiv må ikke delegeres
 - c) aftaleforholdet mellem kreditservicevirksomheden og dens kunder samt dens forpligtelser over for disse ændres ikke
 - d) betingelserne for meddelelse af tilladelse til kreditservicevirksomheden, jf. artikel 5, stk. 1, berøres ikke
 - e) outsourcing til kreditserviceleverandøren berører ikke de kompetente myndigheders tilsyn med en kreditservicevirksomhed, jf. artikel 12 og 20
 - f) kreditservicevirksomheden har direkte adgang til alle relevante oplysninger vedrørende de tjenesteydelser, der er outsourcet til kreditserviceleverandøren
 - g) kreditservicevirksomheden bevarer den fornødne ekspertviden og de fornødne ressourcer, således at den er i stand til at levere de outsourcete aktiviteter efter outsourcingaftalens ophør.
2. Medlemsstaterne sikrer, at kreditservicevirksomheden i mindst ti år fra datoen for den i stk. 1 omhandlede kontrakt opbevarer og fører fortegnelser over alle anvisninger til kreditserviceleverandøren.
 3. Medlemsstaterne sikrer, at kreditservicevirksomheden og kreditserviceleverandøren gør de i stk. 2 omhandlede oplysninger tilgængelige for de kompetente myndigheder efter anmodning.

Kapitel II

Kreditservicering på tværs af grænser

Artikel 11

Fri udveksling af kreditserviceringsaktiviteter i et værtsland

1. Medlemsstaterne sikrer, at en kreditservicevirksomhed, som har opnået tilladelse i henhold til artikel 5 i et hjemland, har ret til i Unionen at levere de tjenesteydelser, der er omfattet af nævnte tilladelse.
2. Medlemsstaterne sikrer, at en kreditservicevirksomhed, der har opnået tilladelse i henhold til artikel 5 i et hjemland og agter at levere tjenesteydelser i et værtsland, oplyser den kompetente myndighed i hjemlandet om følgende:
 - a) det værtsland, hvor kreditservicevirksomheden agter at levere tjenesteydelser
 - b) hvis det er relevant, adressen på den filial, der er etableret i værtslandet
 - c) hvis det er relevant, identiteten og adressen på den befuldmægtigede, der er udpeget i værtslandet
 - d) identiteten på de personer, der er ansvarlige for styring af kreditserviceringen i værtslandet

- e) i givet fald, nærmere oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at tilpasse de interne procedurer, governanceordninger og interne kontrolmekanismer med henblik på at sikre overholdelse af den lovgivning, som finder anvendelse på kreditaftalen.
3. De kompetente myndigheder i hjemlandet meddeler senest 30 arbejdsdage efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, disse oplysninger til de kompetente myndigheder i værtslandet, som straks bekræfter modtagelsen heraf. De kompetente myndigheder i hjemlandet oplyser derefter kreditservicevirksomheden om denne bekræftelse af modtagelsen.
4. Medlemsstaterne sikrer, at en kreditservicevirksomhed har ret til domstolsprøvelse, hvis de kompetente myndigheder i hjemlandet undlader at meddele oplysningerne.
5. Medlemsstaterne sikrer, at kreditservicevirksomheden, så snart de kompetente myndigheder i hjemlandet har meddelt de i stk. 2 omhandlede oplysninger, kan påbegynde leveringen af tjenesteydelser i værtslandet fra det tidligste af følgende tidspunkter:
- a) modtagelsen af meddelelsen fra de kompetente myndigheder i værtslandet om, at den meddelelse, der er omhandlet i stk. 3, er modtaget
- b) hvis der ikke er modtaget nogen meddelelse som omhandlet i litra a), efter udløbet af to måneder fra datoen for meddelelsen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3.
6. Medlemsstaterne sikrer, at en kreditservicevirksomhed oplyser den kompetente myndighed i hjemlandet om efterfølgende ændringer i de oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 3, i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i stk. 3-5.
7. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i værtslandet i det register, der er omhandlet i artikel 8, opfører kreditservicevirksomheder med tilladelse til at foretage kreditservicering på deres område samt nærmere oplysninger om hjemlandet.

Artikel 12

Tilsyn med kreditservicevirksomheder, som leverer tjenesteydelser på tværs af grænser

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjemlandet undersøger og vurderer, om en kreditservicevirksomhed, som leverer tjenesteydelser i et værtsland, løbende overholder kravene i dette direktiv.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjemlandet har beføjelser til at føre tilsyn med, undersøge og pålægge kreditservicevirksomheder administrative sanktioner eller bøder og afhjælpende foranstaltninger for så vidt angår deres aktiviteter i et værtsland.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjemlandet giver de kompetente myndigheder i værtslandet meddelelse om de foranstaltninger, der er truffet i forhold til kreditservicevirksomheden.
4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjem- og værtslandet i tilfælde, hvor en kreditservicevirksomhed, som har hjemsted eller er etableret i et hjemland, har etableret en filial eller udpeget en befuldmægtiget i et værtsland, samarbejder tæt om udførelsen af deres funktioner og opgaver i henhold til dette

direktiv, særlig i forbindelse med gennemførelsen af kontroller, undersøgelser og inspektioner på stedet i nævnte filial eller hos den befuldmægtigede.

5. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjemlandet ved udførelsen af deres funktioner og opgaver i henhold til dette direktiv anmoder de kompetente myndigheder i værtslandet om assistance i forbindelse med gennemførelsen af en inspektion på stedet i en filial, som er etableret i et værtsland, eller hos en befuldmægtiget, som er udpeget i et værtsland.
6. Medlemsstaterne sikrer desuden, at de kompetente myndigheder i værtslandet har beføjelser til at træffe afgørelse om, hvilke foranstaltninger det er mest hensigtsmæssigt at træffe i hvert enkelt tilfælde for at imødekomme anmodningen om assistance fra de kompetente myndigheder i hjemlandet.
7. Hvis de kompetente myndigheder i værtslandet beslutter at gennemføre inspektioner på stedet på vegne af de kompetente myndigheder i hjemlandet, skal de hurtigst muligt oplyse de kompetente myndigheder i hjemlandet om resultaterne heraf.
8. De kompetente myndigheder i værtslandet kan på eget initiativ gennemføre kontroller, inspektioner og undersøgelser for så vidt angår kreditservicering, som en kreditservicevirksomhed med tilladelse i et hjemland foretager på deres område. De kompetente myndigheder i værtslandet skal hurtigst muligt oplyse de kompetente myndigheder i hjemlandet om resultaterne af disse kontroller, inspektioner og undersøgelser.
9. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i værtslandet i tilfælde, hvor de har dokumentation for, at en kreditservicevirksomhed, som leverer tjenesteydelser på deres område, jf. artikel 11, har tilsidesat forpligtelserne i medfør af de bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv, fremsender denne dokumentation til de kompetente myndigheder i hjemlandet og anmoder om, at de træffer de nødvendige foranstaltninger
10. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjemlandet til de kompetente myndigheder i værtslandet, som refererede dokumentationen, senest to måneder efter den i stk. 8 omhandlede anmodning meddeler nærmere oplysninger om administrative eller andre procedurer, som måtte være blevet indledt i forbindelse med den af værtslandet fremlagte dokumentation, om sanktioner eller bøder og afhjælpende foranstaltninger, som måtte være blevet iværksat over for kreditservicevirksomheden, eller om en afgørelse ledsaget af grunde til ikke at have iværksat foranstaltninger. Hvis der er indledt en procedure, orienterer de kompetente myndigheder i hjemlandet regelmæssigt de kompetente myndigheder i værtslandet om status herfor.
11. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i værtslandet i tilfælde, hvor kreditservicevirksomheden — efter at de kompetente myndigheder i hjemlandet inden for en rimelig tidsfrist efter fremsendelsen til dem af dokumentationen ikke har truffet passende foranstaltninger eller trods de foranstaltninger, som de kompetente myndigheder i hjemlandet har truffet, eller i en presserende situation — fortsat tilsidesætter sine forpligtelser i henhold til dette direktiv, har beføjelser til at pålægge de nødvendige administrative sanktioner eller bøder og afhjælpende foranstaltninger for at sikre overholdelse af dette direktivs bestemmelser på deres område efter forinden uden ophold at have oplyst de kompetente myndigheder i hjemlandet om de påtænkte foranstaltninger.

Afsnit III

Kreditkøbere

Artikel 13

Ret til oplysninger vedrørende kreditaftalen

1. Medlemsstaterne sikrer, at en kreditor giver en kreditkøber alle de oplysninger, som er nødvendige, for at denne kan vurdere kreditaftalens værdi og sandsynligheden for at realisere værdien af en sådan aftale forud for indgåelsen af en kontrakt om overførsel af den pågældende kreditaftale.
2. Medlemsstaterne pålægger et kreditinstitut eller datterselskabet af et kreditinstitut, som overfører en kreditaftale til en kreditkøber, at oplyse de kompetente myndigheder, som er udpeget i henhold til dette direktivs artikel 20, stk. 3, samt artikel 4 i direktiv 2013/36/EU³⁹, om følgende:
 - a) den type af aktiv, som tjener som sikkerhedsstillelse for kreditaftalen, herunder oplysning om, hvorvidt der er tale om en kreditaftale indgået med forbrugere
 - b) kreditaftalens værdi
 - c) identiteten og adressen på låntager og kreditkøber og, hvis det er relevant, dennes repræsentant som udpeget i henhold til artikel 17.
3. De kompetente myndigheder som omhandlet i stk. 2 meddeler hurtigst muligt de i nævnte stykke omhandlede oplysninger samt andre oplysninger, som de måtte finde nødvendige for udførelsen af deres opgave i overensstemmelse med dette direktiv, til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor kreditkøberen eller dennes repræsentant som udpeget i henhold til artikel 17 er etableret og i den medlemsstat, hvor långiveren er etableret eller bosiddende.
4. Bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 anvendes i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og (EF) nr. 45/2001.

Artikel 14

Tekniske standarder for data vedrørende misligholdte lån

1. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som præciserer det format, som kreditorer, som er kreditinstitutter, skal anvende med henblik på at give de oplysninger, der er fastsat i artikel 13, stk. 1, således at kreditkøberne får nærmere oplysninger om deres krediteksponeringer i anlægsbeholdningen med henblik på screening, finansiel due diligence og værdiansættelse af kreditaftalen.
2. EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [31 December 2018].

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i stk. 1 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁴⁰.

Artikel 15

Kreditkøberes forpligtelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at en kreditkøbers repræsentant som omhandlet i artikel 17, stk. 1, udpeger et kreditinstitut etableret i Unionen, et i Unionen etableret datterselskab af et sådant kreditinstitut eller en kreditservicevirksomhed, som har tilladelse, til at foretage kreditservicering i forbindelse med kreditaftaler, som indgås med forbrugere.
2. Medlemsstaterne sikrer, at en kreditkøber ikke er omfattet af andre supplerende krav i forbindelse med købet af kreditaftaler end dem, som følger af bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv.

Artikel 16

Anvendelse af kreditservicevirksomheder, kreditinstitutter eller datterselskaber af kreditinstitutter

1. Medlemsstaterne pålægger kreditkøberen eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant som udpeget i henhold til artikel 17 at oplyse de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor kreditkøberen eller dennes repræsentant har hjemsted eller er etableret, om identiteten og adressen på det kreditinstitut, det datterselskab af et kreditinstitut eller den kreditservicevirksomhed, som denne har engageret til at foretage kreditservicering i relation til den overførte kreditaftale.
2. Hvis kreditkøberen eller den repræsentant, der er udpeget i henhold til artikel 17, engagerer et andet kreditinstitut, et andet datterselskab af et kreditinstitut eller en anden kreditservicevirksomhed til at foretage kreditservicering, underretter denne de i stk. 1 omhandlede kompetente myndigheder herom mindst to uger inden ændringen med angivelse af identiteten og adressen på det nye kreditinstitut, det nye datterselskab eller den nye kreditservicevirksomhed, som denne har engageret til at foretage kreditservicering i relation til den overførte kreditaftale.
3. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor kreditkøberen eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant som udpeget i henhold til artikel 17 har hjemsted eller er etableret, hurtigst muligt til de kompetente myndigheder med ansvar for tilsynet med kreditinstituttet, datterselskabet af et kreditinstitut eller kreditservicevirksomheden, jf. stk. 1 og 2, at fremsende de oplysninger, der er modtaget i henhold til artikel 13, stk. 3.

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

Artikel 17

Repræsentanter for kredittkøbere, som ikke er etableret i Unionen

1. Medlemsstaterne bestemmer, at en kredittkøber, som ikke har hjemsted eller er etableret i Unionen, i forbindelse med en aftale om overførsel af en kredittaftale skriftligt udpeger en repræsentant, som har hjemsted eller er etableret i Unionen.
2. I alle spørgsmål vedrørende den løbende overholdelse af dette direktiv henvender de kompetente myndigheder sig, foruden eller i stedet for til kredittkøber, til den i stk. 1 omhandlede repræsentant, som er fuldt ud ansvarlig for opfyldelse af alle forpligtelser, som påhviler kredittkøberen i henhold til de bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv.

Artikel 18

Kredittkøberes direkte håndhævelse af en kredittaftale

1. Medlemsstaterne sikrer, at en kredittkøber eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant som udpeget i henhold til artikel 17 meddeler de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor kredittkøberen eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant har hjemsted eller er etableret, at denne har til hensigt direkte at håndhæve en kredittaftale, ved at oplyse følgende:
 - a) den type af aktiv, som tjener som sikkerhedsstillelse for kredittaftalen, herunder oplysning om, hvorvidt der er tale om en kredittaftale indgået med forbrugere
 - b) kredittaftalens værdi
 - c) identiteten og adressen på låntager og kredittkøber eller dennes repræsentant som udpeget i henhold til artikel 17.
2. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, hurtigst muligt at fremsende de oplysninger, der er modtaget i henhold til stk. 1, til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor låntager er etableret.

Artikel 19

En kredittkøbers overførsel af en kredittaftale

1. Medlemsstaterne pålægger en kredittkøber eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant som udpeget i henhold til artikel 17, som overfører en kredittaftale til en anden kredittkøber, at oplyse de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, om overførslen samt identiteten og adressen på den nye kredittkøber og, hvis det er relevant, dennes repræsentant som udpeget i henhold til artikel 17.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, hurtigst muligt fremsender de oplysninger, der er modtaget i henhold til artikel 13, stk. 3, til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den nye kredittkøber og, hvis det er relevant, dennes repræsentant har hjemsted eller er etableret.

AFSNIT IV

Tilsyn

Artikel 20

De kompetente myndigheders tilsyn

1. Medlemsstaterne sikrer, at kreditservicevirksomheder og, hvis det er relevant, kreditserviceleverandører, hvortil aktiviteter er outsourcet i overensstemmelse med artikel 10, løbende overholder de bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv, og at disse aktiviteter er omfattet af passende tilsyn ved de kompetente myndigheder i hjemlandet med henblik på at vurdere en sådan overholdelse.
2. Den medlemsstat, hvor kreditkøberne eller, hvis det er relevant, deres repræsentanter udpeget i henhold til artikel 17, har hjemsted eller er etableret, sikrer, at de kompetente myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, er ansvarlige for tilsynet med de forpligtelser, der er fastsat i artikel 15-19 med hensyn til kreditkøbere eller, hvis det er relevant, deres repræsentanter udpeget i henhold til artikel 17.
3. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, som er ansvarlige for udførelsen af funktioner og opgaver i henhold til de bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv.
4. Hvis medlemsstaterne udpeger mere end én kompetent myndighed i henhold til stk. 3, skal de fastsætte deres respektive opgaver.
5. Medlemsstaterne sikrer, at der er indført passende foranstaltninger, således at de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til stk. 3, fra kreditkøbere eller deres repræsentanter, kreditservicevirksomheder, kreditserviceleverandører, hvortil en kreditservicevirksomhed outsourcer aktiviteter i henhold til artikel 10, låntagere og andre personer eller offentlige myndigheder kan opnå de oplysninger, der er nødvendige for at:
 - a) vurdere den løbende overholdelse af kravene i de bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv
 - b) undersøge mulige overtrædelser af disse krav
 - c) pålægge administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger, jf. de bestemmelser, der gennemfører artikel 22.
6. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til stk. 3, har den ekspertviden, de ressourcer, den operationelle kapacitet og de beføjelser, der er nødvendige for udførelsen af deres funktioner og opgaver som fastsat ved dette direktiv.

Artikel 21

De kompetente myndigheders tilsynsfunktion og -beføjelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjemlandet, der er udpeget i henhold til artikel 20, stk. 3, har alle de tilsyns-, undersøgelses- og

sanktioneringsmæssige beføjelser, der er nødvendige for udførelsen af deres funktioner og opgaver som fastsat ved dette direktiv, herunder følgende:

- a) beføjelsen til at meddele eller nægte en tilladelse, jf. artikel 5
 - b) beføjelsen til at inddrage en tilladelse, jf. artikel 7
 - c) beføjelsen til at gennemføre inspektioner på stedet eller eksterne inspektioner
 - d) beføjelsen til at pålægge administrative sanktioner eller bøder og afhjælpende foranstaltninger, jf. de bestemmelser, der gennemfører artikel 22
 - e) beføjelsen til at gennemgå outsourcingaftaler, som kreditservicevirksomheder har indgået med kreditserviceleverandører, jf. artikel 10, stk. 1.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjemlandet mindst én gang årligt undersøger en kreditservicevirksomheds gennemførelse af kravene i artikel 5, stk. 1, litra c), d) og e).
 3. Medlemsstaterne fastsætter omfanget af den i stk. 2 omhandlede undersøgelse under hensyntagen til størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af den pågældende kreditservicevirksomheds aktiviteter.
 4. De kompetente myndigheder i hjemlandet oplyser regelmæssigt og mindst én gang årligt de kompetente myndigheder i værtslandet om resultaterne af den i stk. 2 omhandlede undersøgelse og giver herunder tillige nærmere oplysninger om administrative sanktioner eller afhjælpende foranstaltninger, som måtte være blevet iværksat.
 5. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjem- og værtslandet ved gennemførelsen af den i stk. 2 omhandlede undersøgelse udveksler alle de oplysninger, der er nødvendige, for at de kan udføre deres respektive opgaver som fastsat ved dette direktiv.
 6. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjemlandet kan pålægge en kreditservicevirksomhed, en kreditserviceleverandør eller en kreditkøber eller dennes repræsentant som udpeget i henhold til artikel 17, som ikke opfylder kravene i de bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv, på et tidligt tidspunkt at træffe de nødvendige foranstaltninger til overholdelse af nævnte bestemmelser.

Artikel 22

Administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger

1. Medlemsstaterne fastsætter regler vedrørende de nødvendige administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger, der som minimum finder anvendelse i følgende situationer:
 - a) en kreditservicevirksomhed undlader at indgå en outsourcingaftale eller indgår en outsourcingaftale, som er i strid med de bestemmelser, der gennemfører artikel 10, eller den kreditserviceleverandør, hvortil funktionerne er outsourcet, begår en alvorlig overtrædelse af gældende retlige bestemmelser, herunder de bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv
 - b) en kreditservicevirksomheds governanceordninger og interne kontrolmekanismer sikrer ikke overholdelsen af låntagerrettigheder og regler om beskyttelse af personoplysninger

- c) en kreditservicevirksomheds politik er ikke hensigtsmæssig i henseende til en korrekt behandling af låntagerne, jf. artikel 5, stk. 1, litra d)
 - d) en kreditservicevirksomheds interne procedurer sikrer ikke, at klager fra låntagere registreres og behandles i overensstemmelse med forpligtelserne i de bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv
 - e) en kreditkøber eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant som udpeget i henhold til artikel 17 undlader at meddele oplysningerne i henhold til de bestemmelser i national ret, der gennemfører artikel 16, 18 og 19
 - f) en kreditkøber eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant som udpeget i henhold til artikel 17 overholder ikke kravet i de bestemmelser i national ret, der gennemfører artikel 15
 - g) en kreditkøber overholder ikke kravet i de bestemmelser i national ret, der gennemfører artikel 17.
2. De sanktioner og foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 1, skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning og som minimum omfatte følgende:
- a) en annullering af tilladelsen til at udføre aktiviteter som kreditservicevirksomhed
 - b) et påbud, hvorved det pålægges kreditservicevirksomheden, kreditkøberen eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant som udpeget i henhold til artikel 17 at afhjælpe overtrædelsen, at bringe den udviste adfærd til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan adfærd
 - c) administrative økonomiske sanktioner.
3. Medlemsstaterne sikrer desuden, at de administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger gennemføres effektivt.
4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder ved valget af arten af administrative sanktioner eller afhjælpende foranstaltninger og fastsættelsen af størrelsen af de pågældende administrative økonomiske sanktioner tager højde for alle følgende omstændigheder, hvis det er relevant:
- a) overtrædelsens grovhed og varighed
 - b) i hvor høj grad kreditservicevirksomheden eller kreditkøberen eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant som udpeget i henhold til artikel 17 er ansvarlige for overtrædelsen
 - c) den for overtrædelsen ansvarlige kreditservicevirksomheds eller kreditkøbers finansielle styrke, idet der bl.a. skal henvises til den samlede omsætning for en juridisk person eller den årlige indtægt for en fysisk person
 - d) hvis de kan bestemmes, den fortjeneste, der er opnået som følge af overtrædelsen, eller det tab, der er undgået som følge af overtrædelsen, hos den for overtrædelsen ansvarlige kreditservicevirksomhed eller kreditkøber eller, hvis det er relevant, hos den for overtrædelsen ansvarlige repræsentant for kreditkøber som udpeget i henhold til artikel 17
 - e) hvis det kan bestemmes, det tab, som overtrædelsen har påført tredjemand
 - f) omfanget af den for overtrædelsen ansvarlige kreditservicevirksomheds eller kreditkøbers samarbejde med de kompetente myndigheder

- g) tidligere overtrædelser begået af den for overtrædelsen ansvarlige kreditservicevirksomhed eller kreditkøber eller, hvis det er relevant, den for overtrædelsen ansvarlige repræsentant for kreditkøber som udpeget i henhold til artikel 17
 - h) enhver faktisk eller potentiel systemisk følge af overtrædelsen.
5. Hvis de i stk. 1 omhandlede situationer finder anvendelse på juridiske personer, sikrer medlemsstaterne desuden, at de kompetente myndigheder anvender de administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger i stk. 2 på medlemmer af ledelses- eller administrationsorganet samt andre personer, som i henhold til national ret er ansvarlige for overtrædelsen.
6. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder forud for en eventuel afgørelse om pålæggelse af administrative sanktioner eller afhjælpende foranstaltninger som fastsat i denne artikels stk. 2 giver den pågældende kreditservicevirksomhed eller kreditkøber eller, hvis det er relevant, den pågældende repræsentant for kreditkøber som udpeget i henhold til artikel 17 mulighed for at blive hørt.
7. Medlemsstaterne sikrer, at enhver afgørelse om pålæggelse af administrative sanktioner eller afhjælpende foranstaltninger som fastsat i stk. 2 er behørigt begrundet og kan påklages.

AFSNIT V

Fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse

Artikel 23

Betingelser for frivillig anvendelse af fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at mekanismen til fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse kan anvendes af en kreditor, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:
- a) kreditor og den erhvervsdrivende låntager har en indgået skriftlig aftale om mekanismen, eller, hvis dette foreskrives i medlemsstaten, tiltrådt et notarbekræftet dokument herom, og i aftalen præciseres fyldestgørelsesgrunden og den periode efter en sådan begivenheds indtræden, i hvilken den erhvervsdrivende låntager kan gennemføre betalingen med henblik på at undgå gennemførelse af nævnte fremskyndede udenretslige fyldestgørelse af sikkerhedsstillelsen
 - b) den erhvervsdrivende låntager er forud for indgåelsen af den i litra a) omhandlede aftale blevet informeret tydeligt om anvendelsen og følgerne af den fremskyndede udenretslige fyldestgørelse af sikkerhedsstillelsen
 - c) kreditor har senest fire uger efter fyldestgørelsesgrundens indtræden — eller på et senere tidspunkt aftalt mellem kreditor og den erhvervsdrivende låntager — skriftligt underrettet den erhvervsdrivende låntager om alle følgende forhold:
 - i) kreditors hensigt om at realisere aktiverne gennem mekanismen til fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelsen for at

- søge fyldestgørelse for de kontraktmæssige forpligtelser i kreditaftalen med sikkerhedsstillelse
- ii) den type fuldbyrdelsesforanstaltning, der skal anvendes, jf. artikel 25 og 26
 - iii) den periode, hvor betalingen kan gennemføres, inden den i litra a) omhandlede mekanisme til fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelsen anvendes
 - iv) det misligholdte beløb vedrørende kreditaftalen med sikkerhedsstillelse, som er forfaldent i henhold til de kontraktmæssige forpligtelser i kreditaftalen med sikkerhedsstillelse
- d) den erhvervsdrivende låntager har ikke gennemført den fulde betaling som fastsat i kreditors underretning, jf. litra c).

Med henblik på stk. 1 skal den i stk. 1, litra a), omhandlede aftale indeholde et grundlag for direkte fuldbyrdelse.

Med henblik på stk. 1, litra a), kan medlemsstaterne vedtage, at i tilfælde, hvor en erhvervsdrivende låntager har betalt mindst 85 % af beløbet vedrørende kreditaftalen med sikkerhedsstillelse, kan den heri omhandlede periode udvides med mindst seks måneder.

2. Medlemsstaterne sikrer, at det ikke tillades den erhvervsdrivende låntager at skille sig af med de aktiver, der er stillet som sikkerhed, fra det tidspunkt, hvor den i stk. 1, litra c), omhandlede underretning er modtaget, og at denne låntager omfattes af en generel forpligtelse til at samarbejde og til at levere alle relevante oplysninger, hvis mekanismen til fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelsen kan udnyttes, jf. stk. 1.
3. Medlemsstaterne sikrer, at kreditor indrømmer den erhvervsdrivende låntager en rimelig periode til at gennemføre betalingen og i rimeligt omfang bestræber sig på at undgå at anvende mekanismen til fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelsen.

Artikel 24

Fuldbyrdelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at sikkerhedsstillelsen kan realiseres i henhold til mekanismen til fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelsen.
2. Medlemsstaterne sikrer, at mindst én af følgende måder til realisering af sikkerhedsstillelsen som omhandlet i stk. 1 er til rådighed for hver type sikkerhedsret og sikkerhedsstillelse:
 - a) offentlig auktion
 - b) privat salg.

For hver af disse måder kan medlemsstaterne træffe bestemmelse om, at der om nødvendigt udpeges en notar, en foged eller en anden embedsmand til at sørge for, at salgsprovenuet fordeles og sikkerhedsstillelsen overføres til køber effektivt og hurtigt, eller at låntagers rettigheder beskyttes.

3. Hvis medlemsstaterne vedtager en udenretslig fyldestgørelsesprocedure baseret på tilegnelse, reguleres kreditors ret til at beholde aktivet til hel eller delvis fyldestgørelse for sin fordring på den erhvervsdrivende låntager af den gældende lovgivning i de enkelte medlemsstater. Medlemsstaterne sikrer, at den positive forskel, der skal udbetales til den erhvervsdrivende låntager i tilfælde af tilegnelse, udgøres af differencen mellem aktivets værdi og det udestående beløb vedrørende kreditaftalen med sikkerhedsstillelse.
4. Med henblik på den i stk. 2 omhandlede realisering sikrer medlemsstaterne, at kreditor foranstalter en værdiansættelse af aktiverne for at fastsætte mindsteprisen i tilfælde af offentlig auktion og privat salg, og at følgende betingelser er opfyldt:
 - a) kreditor og den erhvervsdrivende låntager aftaler, hvilken valuar der skal benyttes
 - b) værdiansættelsen foretages af en uafhængig valuar
 - c) værdiansættelsen er retfærdig og realistisk
 - d) værdiansættelsen foretages specifikt med henblik på realisering af sikkerhedsstillelsen efter fyldestgørelsesgrundens indtræden
 - e) den erhvervsdrivende låntager har ret til domstolsprøvelse af værdiansættelsen i henhold til artikel 29.
5. Med henblik på litra a) sker udpegning af en valuar — i tilfælde af uenighed mellem parterne om udpegningen af en sådan med henblik på den i stk. 2 omhandlede realisering af sikkerhedsstillelsen — ved domstolsafgørelse i overensstemmelse med national lovgivning i den medlemsstat, hvor den erhvervsdrivende låntager er etableret eller har hjemsted.

Artikel 25

Offentlig auktion

1. Medlemsstaterne sikrer, at realiseringen af sikkerhedsstillelsen ved en offentlig auktion foretages i overensstemmelse med følgende forhold:
 - a) kreditor har offentligt meddelt tid og sted for den offentlige auktion mindst ti dage før den pågældende auktion
 - b) kreditor har gjort en rimelig indsats for at tiltrække det højest mulige antal potentielle købere
 - c) kreditor har underrettet den erhvervsdrivende låntager og en eventuel tredjemand med en interesse i eller rettighed til aktivet om den offentlige auktion, herunder om tid og sted for denne, mindst ti dage før den pågældende auktion
 - d) der er foretaget en værdiansættelse af aktivet forud for den offentlige auktion
 - e) aktivets mindstepris svarer mindst til den værdi, der er fastsat forud for den offentlige auktion
 - f) aktivet kan sælges med en nedsættelse på højst 20 % af værdien, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

- i) ingen køber har ved den offentlige auktion fremsat et bud, som er i overensstemmelse med kravene i litra e) og f)
 - ii) der er overhængende risiko for forringelse af aktivet.
2. Medlemsstaterne kan træffe bestemmelse om, at sikkerhedsstillelsen realiseres ved et privat salg, hvis aktivet ikke er blevet solgt ved en offentlig auktion.
3. Hvis en medlemsstat træffer bestemmelse om en yderligere offentlig auktion, finder stk. 1, litra a)-e), anvendelse, idet aktivet dog kan sælges med en yderligere nedsættelse som fastsat af medlemsstaterne.

Artikel 26

Privat salg

1. Medlemsstaterne sikrer, at realiseringen af sikkerhedsstillelsen ved et privat salg foretages i overensstemmelse med følgende forhold:
 - a) kreditor har gjort en rimelig indsats, herunder relevant annoncering til offentligheden, for at tiltrække potentielle købere
 - b) kreditor har underrettet den erhvervsdrivende låntager og en eventuel tredjemand med en interesse i eller rettighed til aktivet om sin hensigt om at sælge aktivet, mindst ti dage før det sættes til salg
 - c) der er foretaget en værdiansættelse af aktivet forud for det private salg og/eller en offentlig auktion, jf. artikel 25, stk. 1, litra c)
 - d) aktivets vejledende pris svarer mindst til den ansatte værdi, jf. litra c), på det tidspunkt, hvor aktivet udbydes i privat salg
 - e) aktivet kan sælges med en nedsættelse på højst 20 % af værdien, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:
 - i) ingen køber har inden for 30 dage fremsat et bud, som er i overensstemmelse med kravene i litra d) og e)
 - ii) der er overhængende risiko for forringelse af aktivet.
2. Hvis ikke aktivet er blevet solgt ved et privat salg inden for 30 dage efter, at det er sat til salg, sikrer medlemsstaterne, at kreditor offentligt annoncerer et salg i en yderligere periode på mindst 30 dage, inden der træffes afgørelse om salg.
3. Hvis en medlemsstat træffer bestemmelse om et yderligere forsøg med privat salg, finder stk. 1, litra a)-d), anvendelse, idet aktivet dog kan sælges med en yderligere nedsættelse som fastsat af medlemsstaterne.

Artikel 27

Konkurrerende sikkerhedsrettigheder

Medlemsstaterne træffer bestemmelse om, at den fortrinsret, der er knyttet til konkurrerende sikkerhedsrettigheder i samme sikkerhedsstillelse ikke berøres af fuldbyrdelsen af en af disse rettigheder på grundlag af bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv.

Artikel 28

Ret til domstolsprøvelse

Medlemsstaterne sikrer, at den erhvervsdrivende låntager har ret til at prøve anvendelsen af mekanismen til fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelsen for en national domstol, hvis salget af de aktiver, der var stillet som sikkerhed, ikke er foretaget i overensstemmelse med de bestemmelser i national ret, der gennemfører artikel 24, stk. 3, samt artikel 25 og 26, eller værdiansættelsen af aktiverne ikke er foretaget i overensstemmelse med de bestemmelser i national ret, der gennemfører artikel 24, stk. 4.

Artikel 29

Tilbagebetaling af det overskydende beløb

Medlemsstaterne sikrer, at det pålægges kreditor at betale den erhvervsdrivende låntager en positiv forskel mellem provenuet fra salget af aktivet og det udestående beløb vedrørende kreditaftalen med sikkerhedsstillelse.

Artikel 30

Afvikling af det udestående beløb

Uden at det berører artikel 19-23 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 20XX/XX⁴¹ kan medlemsstaterne, hvis det realiserede beløb efter anvendelse af mekanismen til fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelsen er lavere end det udestående beløb vedrørende kreditaftalen med sikkerhedsstillelse, træffe bestemmelse om afvikling af alle forpligtelser i henhold til nævnte aftale i overensstemmelse med gældende national lovgivning.

Artikel 31

Overførsel af kreditaftaler med sikkerhedsstillelse til tredjemand

Medlemsstaterne sikrer, at tredjemand, til hvem et kreditinstitut eller et datterselskab af et kreditinstitut overfører en kreditaftale med sikkerhedsstillelse, som giver ret til at anvende fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelsen, erhverver retten til anvendelse af denne mekanisme i tilfælde af den erhvervsdrivende låntagers misligholdelse på de samme vilkår og betingelser som kreditinstituttet.

⁴¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) .../... af [...] om rammer for forebyggende rekonstruktion, muligheden for en ny chance og foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv 2012/30/EU (EUT L [...] af [...], s. [...]).

Artikel 32

Rekonstruktion og insolvensbehandling

1. Dette direktiv berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 20XX/XX⁴².
2. Medlemsstaterne sikrer, at realiseringen af sikkerhedsstillelsen i henhold til de bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv, er omfattet af en suspension af individuelle tvangsforanstaltninger i overensstemmelse med gældende national lovgivning, hvis insolvensbehandling iværksættes med hensyn til en erhvervsdrivende låntager.

Artikel 33

Indsamling af data

1. Medlemsstaterne og — i tilfælde af kreditinstitutter — de kompetente myndigheder, som fører tilsyn med kreditinstitutter, indsamler på årsbasis oplysninger fra kreditorer vedrørende det antal kreditaftaler med sikkerhedsstillelse, hvor der er sket fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelsen, samt de tidsmæssige rammer for en sådan fyldestgørelse.
2. Medlemsstaterne og — i tilfælde af kreditinstitutter — de kompetente myndigheder, som fører tilsyn med kreditinstitutter, indsamler på årsbasis følgende oplysninger fra kreditorer:
 - a) antal procedurer i henhold til de bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv — henholdsvis indledte, verserende og afsluttede, herunder:
 - i) antal procedurer i relation til løsøre
 - ii) antal procedurer i relation fast ejendom
 - b) længden af procedurerne fra underretning til afvikling opdelt efter realiseringsmetode (offentligt salg, privat salg, tilegnelse)
 - c) de gennemsnitlige omkostninger i EUR for hver procedure
 - d) realiseringsprocenter
3. Medlemsstaterne aggregerer de i stk. 2 omhandlede data og sammenstiller statistikker fra disse aggregerede data for hele kalenderåret startende den **DATE [OP: Please insert a date of the January 1 following adoption of this act]**.
4. De i første afsnit omhandlede statistikker fremsendes til Kommissionen på årsbasis og senest den 31. marts i kalenderåret efter det år, for hvilket der er indsamlet data.

⁴² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) .../... af [...] om rammer for forebyggende rekonstruktion, muligheden for en ny chance og foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv 2012/30/EU (EUT L [...] af [...], s. [...]).

AFSNIT VI

Beskyttelse og forpligtelse til samarbejde

Artikel 34

Ændring af kreditaftalen

Uden at det berører forpligtelserne til oplysning af forbrugeren i henhold til direktiv 2014/17/EU, 2008/48/EF og 93/13/EØF sikrer medlemsstaterne, at kreditor forud for ændring af vilkår og betingelser for en kreditaftale, det være sig ved aftale eller ved lov, meddeler forbrugeren følgende oplysninger:

- a) en tydelig og udtømmende beskrivelse af de foreslåede ændringer
- b) en tidsplan for gennemførelsen af disse ændringer
- c) de klagemotiver, som forbrugeren kan påberåbe sig vedrørende de pågældende ændringer
- d) tidsfristen for indgivelse af en sådan klage
- e) navn og adresse på den kompetente myndighed, hvortil klagen kan indgives.

Artikel 35

Klager

1. Medlemsstaterne sikrer, at en kreditservicevirksomhed hurtigst muligt meddeler låntageren følgende oplysninger:
 - a) kreditservicevirksomhedens identitet
 - b) en kopi af den meddelte tilladelse, jf. artikel 6
 - c) navn, adresse og kontaktoplysninger på de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor låntageren har hjemsted eller er etableret, og hvortil låntageren kan indgive en klage.
2. Den i stk. 1 omhandlede meddelelse skal være skriftlig eller i elektronisk form, hvis det tillades i henhold til EU-retten eller national lovgivning.
3. Medlemsstaterne sikrer, at kreditservicevirksomheden i alle efterfølgende meddelelser til låntageren samt i eventuelle telefoniske meddelelser medtager eller angiver de oplysninger, der er opført i stk. 1, litra a) og c).
4. Medlemsstaterne sikrer, at kreditservicevirksomheder indfører og opretholder effektive og gennemsigtige procedurer for behandling af klager fra låntagere.
5. Medlemsstaterne sikrer, at kreditservicevirksomheders behandling af klager fra låntagere sker vederlagsfrit, og at kreditservicevirksomhederne registrerer klagerne og de foranstaltninger, der træffes for at håndtere dem.
6. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder indfører og offentliggør en procedure for behandling af klager fra låntagere vedrørende kreditkøbere, kreditservicevirksomheder og kreditserviceleverandører, og at klagerne behandles hurtigt efter modtagelsen.

Artikel 36

Beskyttelse af personoplysninger

Oplysninger til enkeltpersoner om behandling af personoplysninger samt behandlingen af sådanne personoplysninger og enhver anden behandling af personoplysninger med henblik på dette direktiv skal ske i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og (EF) nr. 45/2001.

Artikel 37

Samarbejde mellem kompetente myndigheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 7, 11, 12, 13, 16, 18, 19 og 21, samarbejder med hinanden, når det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser i henhold til de bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv. De pågældende myndigheder skal også koordinere deres indsats for at undgå dobbeltarbejde og overlapninger, når de udøver deres beføjelser til at føre tilsyn, pålægger administrative sanktioner og træffer foranstaltninger i grænseoverskridende sager.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder efter anmodning og hurtigst muligt giver hinanden de oplysninger, der er nødvendige, for at de kan udføre deres funktioner og opgaver i henhold til de bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der som led i udførelsen af deres funktioner og opgaver i henhold til dette direktiv modtager fortrolige oplysninger, udelukkende anvender disse oplysninger i forbindelse med deres funktioner og opgaver.
4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige administrative og organisatoriske foranstaltninger for at lette det samarbejde, der er omhandlet i denne artikel.
5. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed skal lette udvekslingen af oplysninger mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne og fremme deres samarbejde.

Afsnit VII

Ændring

Artikel 38

Ændring af direktiv 2014/17/EU

Som artikel 28a indsættes følgende:

"Artikel 28a

1. Overdrages kreditgiverens rettigheder i henhold til en kreditaftale eller selve kreditaftalen til tredjemand, har forbrugeren ret til at gøre enhver indsigelse gældende over for erhververen, som han kunne gøre gældende over for den oprindelige kreditgiver, herunder også krav om modregning i det omfang modregning er tilladt i den pågældende medlemsstat.
2. Forbrugeren underrettes om den i stk. 1 omhandlede overdragelse."

Afsnit VIII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 39

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁴³.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 40

Evaluering

1. Fem år efter dette direktivs ikrafttrædelse gennemfører Kommissionen en evaluering af direktivet og forelægger en rapport om de vigtigste resultater for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.
2. Hvis der i forbindelse med evalueringen konstateres væsentlige problemer med hensyn til direktivets virkning, skal det i rapporten beskrives, hvordan Kommissionen agter at afhjælpe de identificerede problemer, herunder faser og tidsplan for den potentielle revision.

Artikel 41

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2020 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.
2. De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2021.
Artikel 4, stk. 1, artikel 7 og artikel 9-12, anvendes dog fra den 1. juli 2021.
3. Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

⁴³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Artikel 42

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 43

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand